

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2001/C 303/01	Yhteisöjen tuomioistuimen 18.9.2001 tekemät päätökset	1
2001/C 303/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13 päivänä syyskuuta 2001 asiassa C-89/99 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) (Maailman kauppajärjestön perustamissopimus – TRIPS-sopimuksen 50 artiklan 6 kohta – Tulkinta – Välitön oikeusvaikutus – Soveltaminen asiassa, joka on tuomioistuimen päätösharkinnassa TRIPS-sopimuksen tullessa voimaan kyseisessä jäsenvaltiossa – Edellytykset, jotka koskevat määräajan asettamista pääasian vireille saattamiselle – Kyseisen määräajan laskeminen)	2
2001/C 303/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13 päivänä syyskuuta 2001 asiassa C-374/99, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1995 – Oliiviöljyn kulutustuki – Lammas- ja vuohipalkkiot)	3
2001/C 303/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13 päivänä syyskuuta 2001 asiassa C-375/99, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuodet 1996 ja 1997 – Naudanlihan julkinen varastointi)	4
2001/C 303/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13 päivänä syyskuuta 2001 asiassa C-417/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 96/62/EY – Ilmanlaadun arviointi ja hallinta – Direktiivin soveltamisesta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten ja toimielinten nimeämättä jättäminen)	4

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 303/06	Asiat C-261/01–C-262/01: Hof van Beroep Antwerpenin 28.6.2001 tekemillään päätöksillä esittämät ennakkoratkaisupyynnot asioissa Belgian valtio vastaan 1) E. Van Calster ja 2) F. Cleeren (asia C-261/01) ja NV Openbaar Slachthuis (asia C-262/01) ..	5
2001/C 303/07	Asia C-264/01: Oberlandesgericht Düsseldorfin 18.5.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft ja 8. See-Krankenkasse vastaan Ichthyol-Gesellschaft Cordes, Hermani & Co.	5
2001/C 303/08	Asia C-267/01: Oberster Gerichtshofin 11.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa Jaroslav Nyvlt vastaan Flughafen Wien AG	6
2001/C 303/09	Asia C-297/01: Tribunale di Catanian, Quarta Sezione Civilen 12.7.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö yhdistetyissä asioissa Sicilcassa SpA vastaan IRA Costruzioni SpA ym. ja Elena Aiello vastaan IRA Costruzioni ym.	7
2001/C 303/10	Asia C-300/01: Landesgericht Feldkirchin 14.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö kiinteistörekisteriasiaassa Doris Salzmänn o.s. Greif	7
2001/C 303/11	Asia C-306/01: Oberlandesgericht Düsseldorfin 11.7.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft ja 8. See-Krankenkassen vastaan Mundipharma GmbH	7
2001/C 303/12	Asia C-308/01: VAT and Duties Tribunalin, London Tribunal Centren 21.5.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa 1. Gil Insurance Ltd, 2. UK Consumer Electronics Ltd, 3. Consumer Electronics Insurance Company Ltd, 4. Direct Vision Rentals Ltd, 5. Homecare Insurance Ltd, 6. Pinnacle Insurance plc vastaan Commissioners of Customs and Excise	8
2001/C 303/13	Asia C-316/01: Unabhängiger Verwaltungssenat Wienin 25.7.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa Eva Glawischnig vastaan Bundeskanzler	8
2001/C 303/14	Asia C-317/01: Bundessozialgerichtin 20.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa 1. Eran Abatay, 2. Abdulgam Balicki, 3. Ismail Birer ja 4. Refik Günes vastaan Bundesanstalt für Arbeit	9
2001/C 303/15	Asia C-318/01: Commissione Tributaria Provinciale di Roman 27.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa Informatica e Telecomunicazioni I & T SpA vastaan Direzione Regionale delle Entrate per il Lazio	9

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 303/16	Asia C-320/01: Arbeitsgericht Lübeckin 6.8.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Wiebke Busch vastaan Klinikum Neustadt GmbH & Co. Betriebs-KG	10
2001/C 303/17	Asia C-321/01 P: AGRANA Zucker und Stärke Aktiengesellschaftin 21.8.2001 tekemä valitus (telekopio 20.8.2001) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) asiassa T-187/99, AGRANA Zucker und Stärke Aktiengesellschaft vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.6.2001 antamasta tuomiosta	10
2001/C 303/18	Asia C-325/01: Alankomaiden kuningaskunnan 29.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	11
2001/C 303/19	Asia C-329/01: High Court of Justicen (England & Wales), Queen's Bench Divisionin Administrative Courtin 20.7.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa British Sugar plc vastaan Intervention Board for Agricultural Produce	11
2001/C 303/20	Asia C-330/01 P: Hortiplant SAT:n 4.9.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston asiassa T-143/99, Hortiplant SAT vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, antamasta tuomiosta	12
2001/C 303/21	Asia C-331/01: Espanjan kuningaskunnan 6.9.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	13
2001/C 303/22	Asia C-338/01: Euroopan yhteisöjen komission 7.9.2001 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	13
2001/C 303/23	Asia C-358/01: Euroopan yhteisöjen komission 19.9.2001 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	14
2001/C 303/24	Asian C-431/00 poistaminen rekisteristä	15
2001/C 303/25	Asian C-195/01 poistaminen rekisteristä	15
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2001/C 303/26	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 30 päivänä huhtikuuta 2001 asiassa T-41/00, British American Tobacco International (Holdings) BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Päätös 94/90 – Yleisön oikeus saada tutustua komission asiakirjoihin – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen – Oikeussuojaintressi)	16
2001/C 303/27	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 28 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa T-130/00, Javier Reyna González del Valle vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Nimitys – Palkkaluokan määrittäminen – Myöhässä nostettu kanne – Tutkimatta jättäminen)	16
2001/C 303/28	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 25 päivänä huhtikuuta 2001 asiassa T-244/00, Coillte Teoranta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Maatalous – EMOTR – Yhteisön lainsäädännön soveltamisessa ilmenneistä sääntöjen vastaisuuksista johtuva kieltäytymisen ottaa menoja vastattavaksi – Tuensaajan kanne – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	16

2001/C 303/29	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 28 päivänä toukokuuta 2001 asiassa T-53/01 R, Poste Italiane SpA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – EY 86 artikla luettuna yhdessä EY 82 artiklan kanssa – EY 82 artiklan 2 kohta – Postipalvelut – Kiireellisyys – Intressivertailu)	17
2001/C 303/30	Asia T-162/01: Laboratorios R.T.B., S.L.:n 18.7.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	17
2001/C 303/31	Asia T-171/01: Institut de l'Audiovisuel et des Télécommunications en Europeen 25.7.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	18
2001/C 303/32	Asia T-181/01: Chantal Hectorsin 6.8.2001 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	19
2001/C 303/33	Asia T-184/01: IMS Health Inc:n 6.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	19
2001/C 303/34	Asia T-189/01: Vassilios Tsarnavasin 5.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	20
2001/C 303/35	Asia T-192/01: Eurooppalaisen taloudellisen etuyhtymän Liorin 14.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	21
2001/C 303/36	Asia T-193/01: Alain-Pierre Allon 11.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	22
2001/C 303/37	Asia T-194/01: Unilever N.V.:n 14.8.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	23
2001/C 303/38	Asia T-195/01: Gibraltarin hallituksen 20.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	23
2001/C 303/39	Asia T-197/01: Société Coopérative Agricole GIPAM:n 14.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
2001/C 303/40	Asia T-198/01: Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:n 28.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2001/C 303/41	Asia T-202/01: Free Trade Foods N.V:n 30.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2001/C 303/42	Asia T-207/01: Gibraltarin hallituksen 7.9.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

Yhteisöjen tuomioistuimen 18.9.2001 tekemät päätökset

(2001/C 303/01)

Yhteisöjen tuomioistuin on tehnyt 18.9.2001 seuraavat päätökset:

Jaostojen puheenjohtajien nimeäminen

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on nimennyt työjärjestyksensä 10 artiklan 1 kohdan nojalla yhdeksi vuodeksi 7.10.2001 alkaen

- tuomari Jannin ensimmäisen ja viidennen jaoston puheenjohtajaksi,
- tuomari Mackenin kolmannen ja kuudennen jaoston puheenjohtajaksi,
- tuomari Colnericin toisen jaoston puheenjohtajaksi,
- tuomari von Bahrin neljännen jaoston puheenjohtajaksi.

Jaostojen kokoonpanot

1. Jaostojen kokoonpanoista täksi samaksi ajanjaksoksi on päätetty seuraavasti:

Ensimmäinen jaosto

Jaoston puheenjohtaja Jann
tuomarit Sevón ja Wathelet

Toinen jaosto

jaoston puheenjohtaja Colneric
tuomarit Schintgen ja Skouris

Kolmas jaosto

jaoston puheenjohtaja Macken
tuomarit Gulmann, Puissochet ja da Cunha Rodrigues

Neljäs jaosto

jaoston puheenjohtaja von Bahr
tuomarit Edward, La Pergola ja Timmermans

Viides jaosto

jaoston puheenjohtaja Jann
tuomarit von Bahr, Edward, La Pergola, Sevón, Wathelet ja Timmermans

Kuudes jaosto

jaoston puheenjohtaja Macken
tuomarit Colneric, Gulmann, Puissochet, Schintgen, Skouris ja da Cunha Rodrigues

2. Kolmas ja neljäs jaosto, joihin on määrätty neljä tuomaria, käsittelevät jokaista niille siirrettyä asiaa kokoonpanossa, johon kuuluvat jaoston puheenjohtaja, esittelevä tuomari ja kolmas tuomari, joka nimetään virkaikäjärjestyksestä vastaavan vuorojärjestyksen mukaan, jossa se, kenestä vuoro alkaa, siirretään jokaisessa yleiskokouksessa yhdellä nimellä eteenpäin.

3. Niiden viiden tuomarin määrittämiseksi, jotka osallistuvat suuriin jaostoihin eli viidenteen ja kuudenteen jaostoon, joihin kumpaankin on määrätty seitsemän tuomaria, siirrettyjen asioiden käsittelyyn, vahvistetaan vuorojärjestys tuomioistuimen toimintavuodeksi. Vuorojärjestykseen kuuluvat kaikki jaostoon määrätty tuomarit jaoston puheenjohtajaa lukuun ottamatta seuraavassa järjestyksessä:

- a) neljän tuomarin muodostamaan pieneen jaostoon määrätty tuomarit virkaikäjärjestyksessä
- b) toiseen pieneen jaostoon määrätty tuomarit samassa järjestyksessä.

Suuri jaosto koostuu jokaista asiaa käsitellessään

- jaoston puheenjohtajasta
- esittelevästä tuomarista
- kolmesta tämän vuorojärjestyksen mukaan nimettävästä tuomarista, jossa se, kenestä vuoro alkaa, siirretään jokaisessa yleiskokouksessa yhdellä nimellä eteenpäin.

Jos yksi tai useampi tuomareista on estynyt, heidät korvataan vuorojärjestyksessä seuraavina olevilla tuomareilla. Jos kuitenkin suuren jaoston puheenjohtaja on estynyt, hänen sijastaan jaoston puheenjohtajana on toimittava pienen jaoston puheenjohtajan, raikäli se on mahdollista.

Kun yhteisöjen tuomioistuin tai sen jaosto pitää tarpeellisenä useamman asian käsittelemistä yhdessä (siitä riippumatta, onko ne muodollisesti yhdistetty), asioiden ratkaisukokoonpano on sama kuin ensimmäisenä yleiskokoukseen tuodulle asialle nimetty kokoonpano.

4. Yhteisöjen tuomioistuimen 6.10.2002 saakka jatkuvalla toimintakaudella nämä vuorojärjestykset määrättyvät seuraaviksi:

Kolmas jaosto

(jaoston puheenjohtaja: tuomari Macken)

tuomarit Gulmann, Puissochet ja da Cunha Rodrigues

Neljäs jaosto

(jaoston puheenjohtaja: tuomari von Bahr)

tuomarit Edward, La Pergola ja Timmermans

Viides jaosto

(jaoston puheenjohtaja: tuomari Jann)

tuomarit Edward, La Pergola, von Bahr, Timmermans, Sevón ja Wathelet

Kuudes jaosto

(jaoston puheenjohtaja: tuomari Macken)

tuomarit Gulmann, Puissochet, da Cunha Rodrigues, Schintgen, Skouris ja Colneric

Ensimmäisen julkisasiamiehen nimeäminen

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on nimennyt työjärjestyksensä 10 artiklan 1 kohdan nojalla julkisasiamies S. Alberin ensimmäiseksi julkisasiamieheksi yhden vuoden toimikaudeksi 7.10.2000 alkaen.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

13 päivänä syyskuuta 2001

asiassa C-89/99 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) ⁽¹⁾

(Maailman kauppajärjestön perustamissopimus – TRIPS-sopimuksen 50 artiklan 6 kohta – Tulkinta – Välitön oikeusvaikutus – Soveltaminen asiassa, joka on tuomioistuimen päätösharkinnassa TRIPS-sopimuksen tullessa voimaan kyseisessä jäsenvaltiossa – Edellytykset, jotka koskevat määrääjän asettamista pääasian vireille saattamiselle – Kyseisen määrääjän laskeminen)

(2001/C 303/02)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käänös; lopullinen käänös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-89/99, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Schieving-Nijstad vof ym. vastaan Robert Groeneveld ennakkoratkaisun Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen liitteessä 1 C olevan teollisia tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen, joka on hyväksytty yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvien asioiden osalta 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1), 50 artiklan 6 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 13.9.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jos Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen liitteessä 1 C oleva teollisia tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehty sopimus (TRIPS-sopimus), joka on hyväksytty yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvien asioiden osalta 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY, on tullut sovellettavaksi asianomaisessa jäsenvaltiossa ajankohtana, jolloin asiaa ensimmäisenä käsittelevä tuomioistuin oli saattanut asian päätösharkintaan mutta ei ollut vielä tehnyt asiassa päätöstään, TRIPS-sopimuksen 50 artiklaa sovelletaan, mikäli immateriaalioikeuksien loukkaaminen on jatkunut sen päivän jälkeenkin, jolloin TRIPS-sopimuksen määräykset ovat tulleet sovellettaviksi yhteisön ja jäsenvaltioiden osalta.
- 2) TRIPS-sopimuksen 50 artiklassa asetetut menettelyä koskevat vaatimukset ja erityisesti tämän artiklan 6 kohta eivät ole luonteeltaan sellaisia, että niillä luotaisiin yksityisille oikeuksia, joihin nämä voivat suoraan vedota yhteisön ja jäsenvaltioiden tuomioistuimissa. Kuitenkin, kun jäsenvaltioiden lainkäyttöelimet päättävät kansallisten säännönsä perusteella turvaamistoimista sellaisten immateriaalioikeuksien suojaamiseksi, jotka kuuluvat alaan, johon TRIPS-sopimusta sovelletaan ja jota koskevia oikeussääntöjä yhteisö on jo antanut, näiden lainkäyttöelinten on sovellettava kansallisia säännöksiään mahdollisuuksien mukaan TRIPS-sopimuksen 50 artiklan 6 kohdan sanamuodon ja tarkoituksen mukaisesti ja otettava erityisesti huomioon kaikki vireillä olevaan asiaan liittyvät olosuhteet sen varmistamiseksi, että yhtäältä immateriaalioikeuksien haltijan ja toisaalta kyseisen asian vastaajan toisilleen vastakkaiset oikeudet ja velvollisuudet ovat tasapainossa keskenään.
- 3) TRIPS-sopimuksen 50 artiklan 6 kohtaa on tulkittava niin, että vastaajan vaatimus on tarpeen, jotta turvaamistoimimenettelyssä määrättyjen turvaamistoimien voimassaolo päättyisi sen vuoksi, että pääasia ei ole saatettu vireille turvaamistoimista tehdyssä päätöksessä asetetussa määräajassa taikka, jos tällaista määräaikaa ei ole asetettu, 20 työpäivän kuluttua tai 31 kalenteripäivän kuluttua, jos viimeksi mainittu ajanjakso on ensin mainittua pitempi.
- 4) Koska TRIPS-sopimuksessa ei ole määräyksiä siitä, mistä ajankohdasta TRIPS-sopimuksen 50 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu 20 työpäivän tai 31 kalenteripäivän pituinen määräaika alkaa kulua, tämän määräajan alkamisajankohdan määrittäminen kuuluu jokaisen sopimusvaltion toimivaltaan, kunhan tämä on kohtuullinen jokaisen vireillä olevan asian olosuhteiden kannalta, kun otetaan huomioon se, että yhtäältä immateriaalioikeuksien haltijan ja toisaalta vastaajan toisilleen vastakkaisten intressien välillä on vallittava tasapaino.
- 5) Koska tätä koskevia yhteisön oikeussääntöjä ei ole annettu, TRIPS-sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan perusteella jokainen jäsenvaltio on toimivaltainen määrittämään rajat lainkäyttöelinten toimivaltuuksille turvaamistoimien osalta. TRIPS-sopi-

muksen 50 artiklan 6 kohdassa ei edellytetä eikä myöskään suljeta pois sitä, että jäsenvaltion sisäisessä oikeusjärjestyksessä säädettäisiin tilanteen mukaan siitä, että jäsenvaltion lainkäyttöelimet ovat toimivaltaisia asettamaan viran puolesta määräajan pääasian vireille saattamiselle turvaamistoimista päättäessään ja että vastaajan vaatimus ei ole näiltä osin tarpeen.

- 6) TRIPS-sopimuksen 50 artiklan 6 kohdassa ei edellytetä eikä myöskään suljeta pois sitä, että jäsenvaltiot antavat tilanteen mukaan lainkäyttöelimille toimivallan asettaa määräaika, jonka kuluessa pääasia on saatettava vireille. Koska tässä määräyksessä ei ole millään tavoin täsmennetty tätä seikkaa, muutoksenhakutuomioistuinten tätä koskevan toimivallan laajuuden määrittäminen kuuluu kunkin jäsenvaltion toimivaltaan.

(¹) EYVL C 136, 15.5.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä syyskuuta 2001

asiassa C-374/99, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1995 – Oliiviöljyn kulutustuki – Lammas- ja vuohipalkkiot)

(2001/C 303/03)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-374/99, Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään M. López-Monís Gallego) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Guerra Fernández), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa osittain Euroopan maatalouden ohjauksen ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/187/EY muuttamisesta 28 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 99/596/EY (EYVL L 226, s. 26) niiltä osin kuin se koskee Espanjan kuningaskuntaa, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet, D. A. O. Edward, P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.9.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 366, 18.12.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä syyskuuta 2001

asiassa C-375/99, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuodet 1996 ja 1997 – Naudanlihan julkinen varastointi)

(2001/C 303/04)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-375/99, Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään M. López-Monís Gallego) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Guerra Fernández), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa osittain Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 28 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/603/EY (EYVL L 234, s. 6) niiltä osin kuin siinä on tehty 5 prosentin kiinteämääräinen korjaus tiettyihin menoihin, jotka Espanjan kuningaskunta on ilmoittanut talousarvion momenttien 2111 (tekniset kulut), 2112 (rahoituskulut) ja 2113 (muut kulut) osalta naudanlihan julkisen varastoinnin alalla, yhteisöjen tuomioistuimien (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward, P. Jann (esittelevä tuomari), S. von Bahr ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.9.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 366, 18.12.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä syyskuuta 2001

asiassa C-417/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 96/62/EY – Ilmanlaadun arviointi ja hallinta – Direktiivin soveltamisesta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten ja toimielinten nimeämättä jättäminen)

(2001/C 303/05)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-417/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Valero Jordana) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään N. Díaz Abad), jossa kantaja vaatii sen toteamista, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta 27 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/62/EY (EYVL L 296, s. 55) mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole nimennyt kyseisen direktiivin 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia ja toimielimiä, yhteisöjen tuomioistuimien (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), P. Jann, L. Sevón ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.9.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta 27 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/62/EY mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä direktiivin 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten ja toimielinten nimeämiseksi.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 20, 22.1.2000.

Hof van Beroep Antwerpenin 28.6.2001 tekemillään päätöksillä esittämät ennakkoratkaisupyynnät asioissa Belgian valtio vastaan 1) E. Van Calster ja 2) F. Cleeren (asia C-261/01) ja NV Openbaar Slachthuis (asia C-262/01)

(Asiat C-261/01–C-262/01)

(2001/C 303/06)

Hof van Beroep Antwerpen on pyytänyt 28.6.2001 tekemillään päätöksillä, jotka ovat saapuneet yhteisöjen tuomioistuinten kirjaamoon 5.7.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asioissa Belgian valtio vastaan 1) E. Van Calster ja 2) F. Cleeren (asia C-261/01) ja NV Openbaar Slachthuis (asia C-262/01) seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko tukijärjestelmä, jonka komissio on siitä tehdyn ilmoituksen jälkeen katsonut 30.7.1996 yhteismarkkinoille soveltuvaksi ja jossa jäsenvaltio yleisen edun vuoksi perii taannehtivin vaikutuksin maksuja:

- eläinten terveys- ja tuotantorahaston rahoittamiseksi,
- luonnollisilta henkilöiltä ja oikeushenkilöiltä, jotka määritellään edellä mainitun 23.3.1998 annetun lain, sellaisena kuin se on muutettuna Arbitragehofin [mm. lakien perustuslainmukaisuutta tutkiva tuomioistuin] 9.2.2000 asioissa nro 1414, 1450, 1452, 1453 ja 1454 antamalla tuomiolla, 14, 15 ja 16 §:ssä,
- näissä pykälissä säädetyistä toimista, jotka on tehty vuoden 1988 ja 21.5.1986 välisenä aikana, jolloin tukitoimille ei vielä ollut annettu hyväksyntää,

edellä kuvatuissa olosuhteissa yhteisön oikeuden, erityisesti EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan kolmannen kohdan (aiempi 93 artiklan 3 kohta) mukainen?

2. (Vain asiassa C-262/01): Onko komission 30.7.1996 tekemä päätös merkitykseltään vain jäsenvaltiolle yksittäistapauksessa annettu valtuutus suunniteltujen tukitoimien toteuttamiseen?
3. Koskeeko tämä komission toimi näiden maksujen maksamiseen velvollisia EY:n perustamissopimuksen 230 artiklassa (aiempi 173 artikla) tarkoitettulla tavalla suoraan ja erikseen?
4. Jos kysymykseen 3 vastataan kieltävästi, salliiko EY:n perustamissopimuksen 230 artikla silloin sen, että maksuvelvolliset tuensaajina tekevät toimivallan puuttumista koskevan väitteen kyseistä komission päätöstä vastaan, jolla on annettu valtuutus toteuttaa tukitoimet, joissa he ovat tuensaajina?

5. Jos katsotaan, että komission riidanalainen päätös koskee vastapuolia maksuvelvollisina ja/tai tuensaajina suoraan ja erikseen ja että he ovat sen vuoksi voineet laillisesti tehdä toimivallan puuttumista koskevan väitteen, onko komission 30.7.1996 tekemillään päätöksellä ylittänyt harkintavaltansa ja sivuuttanut EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan (aiempi 93 artiklan 3 kohta)?

6. Jos katsotaan, että komission riidanalainen päätös koskee vastapuolta maksuvelvollisena ja/tai tuensaajana suoraan ja erikseen ja että se on sen vuoksi voinut laillisesti tehdä toimivallan puuttumista koskevan väitteen, onko komissio 30.7.1996 tekemillään päätöksellä ylittänyt harkintavaltansa ja sivuuttanut EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan (aiempi 93 artiklan 3 kohta)?

Oberlandesgericht Düsseldorfin 18.5.2001 tekemillään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft ja 8. See-Krankenkasse vastaan Ichthyol-Gesellschaft Cordes, Hermani & Co.

(Asia C-264/01)

(2001/C 303/07)

Oberlandesgericht Düsseldorf on pyytänyt 18.5.2001 tekemillään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.7.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft ja 8. See-Krankenkasse vastaan Ichthyol-Gesellschaft Cordes, Hermani & Co. seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EY 81 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltion lakisääteisten sairaskassojen pääyhteenliittymiä – siltä osin kuin ne vahvistavat yhdessä jäsenvaltiossa yhdenmukaisesti päteviä kiinteitä suoritusmääriä lääkevalmisteille, jotka muodostavat sen kulloisenkin enimmäishinnan, johon vakuutetuilleen etuuskassien tavarassa suorittamiseen velvoitetut lakisääteiset sairaskassat ostavat ja maksavat lääkevalmisteet ja jolla ne siten rajoittavat suoritusvelvollisuutensa suuruutta suhteessa vakuutettuihinsa – on pidettävä EY 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yritysten yhteenliittymä tai, sikäli kuin pääyhteenliittymä samalla itse on lakisääteisen sairausvakuutuksen toimeenpanija, tässä perustamissopimuksen määräyksessä tarkoitettuina yrityksinä?

2. Jos vastaus kysymykseen 1 on myöntävä:

- a) Onko edellä kysymyksessä 1 mainitunkaltaista kiinteiden suoritusmäärien vahvistamista pidettävä lakisääteisten sairaskassojen pääyhteenliittymien tekemänä sopimuksina (tai päätöksinä), joihin sellaisina kilpailunrajoituksina, joita tarkoitetaan erityisesti EY 81 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, sovelletaan EY 81 artiklan 1 kohdan kieltoa?
- b) Onko vastaus kysymykseen 2 a joka tapauksessa myöntävä siinä tapauksessa, jos kiinteitä suoritusmääriä koskevan sääntelyn tarkoitus on muun muassa saada hyödynnettyä lääkevalmistetuottajien taloudellisuusvarannot myyntihinnan osalta, ja jos kiinteitä suoritusmääriä koskevan sääntelyn soveltaminen on jäsenvaltiossa tähän asti johtanut siihen, että 93 prosenttia markkinoilla tarjotuista, kiinteitä suoritusmääriä koskevan sääntelyn alaisista valmis-lääkepakkauksista ei (enää) ylitä kyseeseen tulevaa kiinteää suoritusmäärää?

3. Jos myös vastaukset kysymyksiin 2 ovat myöntäviä (tai jos vastaus jompaankumpaan niistä on myöntävä):

Voiko sellainen kiinteitä suoritusmääriä koskeva järjestelmä, jota tarkoitetaan edellä 1 ja 2 kohdan kysymyksissä, saada vapautuksen EY 81 artiklan 1 kohdan soveltamisesta EY 86 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen perusteella, vaikka lakisääteisten sairaskassojen pääyhteenliittymät kiinteitä suoritusmäärää vahvistaessaan ovat tärkeimmät toimijat, jotka yhdessä ovat määräävässä markkina-asemassa lääkevalmistemarkkinoiden kysynnän osalta ja ratkaisuna terveydenhoidon kustannushillinnan ongelmaan voitaisiin myös ajatella, että tällaisten kiinteiden suoritusmäärien vahvistaminen annettaisiin tehtäväksi sellaiselle elimelle, joka ei ole lääkevalmistemarkkinoiden markkinaosuuspuoli, ja joka voisi esimerkiksi olla liittohallitus tai liittovaltion ministeri?

4. Jos myös vastaus kysymykseen 3 on myöntävä:

- a) Mitkä ovat ne edellytykset, jotka lakisääteisten sairaskassojen pääyhteenliittymien olisi selvitettävä ja mitä niiden olisi näytettävä toteen, jotta niille voitaisiin myöntää kiinteiden suoritusmäärien osalta EY 86 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukainen poikkeus?
- b) Vai onko niin, ettei EY 86 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisen poikkeuksen myöntäminen niiden vaikutusten vuoksi, jotka kiinteiden suoritusmäärien järjestelmällä on kaupankäyntiin, jo EY 86 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen perusteella tule kysymykseen?

Oberster Gerichtshofin 11.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Jaroslav Nyvlt vastaan Flughafen Wien AG

(Asia C-267/01)

(2001/C 303/08)

Oberster Gerichtshof on pyytänyt 11.6.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.7.2001, ennakkoratkaisua asiassa Jaroslav Nyvlt vastaan Flughafen Wien AG seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko Joint Aviation Requirementsin (yhteisten siviili-ilmailusäätöjen) 145 -koodin 35 kohtaa, joka on teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta ilmailun alalla 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 (EYVL L 373, 31.12.1991, s. 4) liite, tulkittava, kun otetaan huomioon Joint Aviation Authorityn (JAA) tulkinta, siten että huoltolaitosten omistajien on laadittava niin yksityiskohtainen aineisto sellaisten työntekijöidensä osalta, jotka on oikeutettu antamaan ilmailua koskeva hyväksyntä, että tällaisten asiakirjojen perusteella voidaan todeta pätevyuden lisäksi sellaiset konkreettiset toimet, jotka on toteutettu tiettyjen lentokonetyyppien osalta määrätyn ajanjakson kuluessa (1 vuosi)?
- 2) Onko Joint Aviation Requirementsin (yhteisten siviili-ilmailusäätöjen) 145 -koodin 35 kohtaa, joka on teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta ilmailun alalla 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 (EYVL L 373, 31.12.1991, s. 4) liite, tulkittava, kun otetaan huomioon Joint Aviation Authorityn (JAA) tulkinta, siten että
  - a) huoltolaitoksen omistajan on annettava tällainen aineisto ilmailua koskevan hyväksynnän antamiseen oikeutetulle työntekijälle tämän työsuhteen päättyessä,
  - b) tämä velvoite täyttyy annettaessa joko asiakirjoista jäljennös tai
  - c) tällaiset jäljennökset täytyy vahvistaa työnantajan allekirjoituksella?
- 3) Ketä kysymyksen 2 velvoite koskee silloin, kun hyväksynnän antamiseen oikeutetun työntekijän työnantaja ei ole huoltolaitoksen omistaja vaan kolmas henkilö, joka on asettanut työntekijän huoltolaitoksen omistajan käyttöön, jotta tämä voisi toteuttaa erinäisiä tehtäviä yrityskonsernin tai erillisen sopimuksen perusteella?
- 4) Ovatko kansalliset säännökset ristiriidassa kysymyksiin 1–3 annettavaan vastaukseen perustuvien velvoitteiden kanssa, jos niissä asetetaan pidemmälle meneviä velvoitteita?

Tribunale di Catania, Quarta Sezione Civilen 12.7.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö yhdistetyissä asioissa Sicilcassa SpA vastaan IRA Costruzioni SpA ym. ja Elena Aiello vastaan IRA Costruzioni ym.

(Asia C-297/01)

(2001/C 303/09)

Tribunale di Catania, Quarta Sezione Civile, on pyytänyt 12.7.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 26.7.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua yhdistetyissä asioissa Sicilcassa SpA vastaan IRA Costruzioni SpA ym. ja Elena Aiello vastaan IRA Costruzioni ym. seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko EY 87 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja tulkittava siten, että asetuksen (decreto legislativo) nro 270/99 106 §:n mukaista siirtymäjärjestelyä voidaan pitää uutena valtiontukena, joka kuuluu EY 87 artiklassa määrätyn kiellon soveltamisalaan?
- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, voidaan kyseiseen siirtymäjärjestelyyn soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohtaa, kun otetaan huomioon tämän ennakkoratkaisupyyntöön perusteluissa esitetyt seikat?
- 3) Jos vastaus toiseen kysymykseen on kielteinen, voidaan käsiteltävänä olevaa siirtymäjärjestelyä pitää EY:n perustamissopimuksen ja yhteisön oikeusjärjestyksen mukaisena kun otetaan huomioon yhteisön oikeuden yleiset periaatteet ja erityisesti tämän ennakkoratkaisupyyntöön perusteluissa mainitut periaatteet?

(Asia C-306/01)

(2001/C 303/11)

Landesgericht Feldkirchin 14.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö kiinteistörekisteriasiaassa Doris Salzmann o.s. Greif

(Asia C-300/01)

(2001/C 303/10)

Landesgericht Feldkirch on pyytänyt 14.6.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 27.7.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua kiinteistörekisteriasiaassa Doris Salzmann o.s. Greif seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Voivatko Euroopan unionin jäsenvaltion kansalaiset vedota pääomien vapaaseen liikkuvuuteen, kun on kyse valtion sisäisestä oikeustoimesta, jos tämän jäsenvaltion oikeudessa kielletään omien kansalaisten syrjintä mutta ei nimenomaisesti taata unionin kansalaisten hyväksi pääomien vapaata liikkuvuutta?
- 2) Onko pääomien vapaan liikkuvuuden mukaista, että rakennettavan kiinteistön hankkiminen edellyttää kiinteistöviranomaisten myöntämää, luonteeltaan konstitutiivista lupaa?
- 3) Mikä vaikutus on ETA-sopimuksen liitteessä XII olevan 1 kohdan e alakohtaan standstill-lausekkeella niihin säännöksiin, joiden mukaan kiinteistörekisteriin kirjaaminen edellyttää lupaa ja joista säädettiin uusina säännöksinä vasta sen jälkeen, kun ETA-sopimus 2.5.1992 oli jo allekirjoitettu?

Oberlandesgericht Düsseldorfin 11.7.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft ja 8. See-Krankenkassen vastaan Mundipharma GmbH

(Asia C-306/01)

(2001/C 303/11)

Oberlandesgericht Düsseldorf on pyytänyt 11.7.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 6.8.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft ja 8. See-Krankenkassen vastaan Mundipharma GmbH, kysymyksiin, jotka ovat samat kuin asiassa C-264/01⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden, s. 5.

VAT and Duties Tribunalin, London Tribunal Centren 21.5.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Gil Insurance Ltd, 2. UK Consumer Electronics Ltd, 3. Consumer Electronics Insurance Company Ltd, 4. Direct Vision Rentals Ltd, 5. Homecare Insurance Ltd, 6. Pinnacle Insurance plc vastaan Commissioners of Customs and Excise

(Asia C-308/01)

(2001/C 303/12)

VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre on pyytänyt 21.5.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.8.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1. Gil Insurance Ltd, 2. UK Consumer Electronics Ltd, 3. Consumer Electronics Insurance Company Ltd, 4. Direct Vision Rentals Ltd, 5. Homecare Insurance Ltd, 6. Pinnacle Insurance plc vastaan Commissioners of Customs and Excise seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin (77/388/ETY) ⁽¹⁾ 27 artiklaa tulkittava siten, että neuvoston olisi pitänyt antaa ennakkolupa vakuutusmaksuihin sovellettavan korkeamman verokannan käyttöön ottamiselle tilanteessa, jossa tällä verolla pyrittiin kiertämään direktiivin 13 artiklassa säädetty vakuutusten verovapaus, jossa sen verokanta oli vahvistettu yleisen arvonlisäverokannan suuruiseksi, jossa sitä säännellään samalla tavoin kuin arvonlisäveroa ja jossa sen piti yhdessä arvonlisäveron kanssa muodostaa erottamaton kokonaisuus ja jossa ei ole kyse vilpillisestä menettelystä eikä veronkierrosta?
2. Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin (77/388/ETY) 33 artiklaa tulkittava siten, että sen vastaista on menettely, jossa jäsenvaltio ottaa käyttöön sellaisen vakuutusmaksuveron, joka lasketaan suoritettujen palvelujen perusteella, joka on tietty prosenttimäärä suoritettujen palvelujen hinnoista, joka arvonlisäveron tavoin vyyrytetään kuluttajalle, joten verorasitus on kuluttajalla, jota sovelletaan koko Ison Britannian alueella, mutta jota ei yleisesti sovelleta kaikkiin tavaroita ja palveluja koskeviin liiketoimiin?

3. Onko EY 87 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tuen voidaan katsoa vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vain, jos sillä on tai sillä saattaa olla huomattava vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan? Jos kysymyseen vastataan myöntävästi, millä perusteilla voidaan päättää, onko jollakin toimella tällainen vaikutus?
4. Onko EY 87 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tuen on katsottava vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, jos tästä tuesta aiheutuu 1) että jossakin jäsenvaltiossa toimivat kauppiat vähentävät muista jäsenvaltioista tuomiensa tavaroiden määrää –, tai 2) että tietty määrä jäsenvaltiossa kuluttajille kotitalouskoneita vuokraavan kauppiaan tekemiä vuokrasopimuksia irtisanoon ja että viimeksi mainittu hankkiutuu eroon näistä koneista toisessa jäsenvaltiossa, tai 3) että jäsenvaltiossa toimivat vakuutusyhtiöt, jotka tarjoavat vakuutuksia myytävälle kotitalouskoneille, joutuvat epäsuotuisaan kilpailuasemaan niihin yhtiöihin nähden, jotka myyvät suoraan vakuutuksia ja joista muutamat ovat muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden yhtiöiden tytäryhtiöitä?
5. Jos vakuutusmaksuihin sovellettavaa korkeampaa verokantaa on kysymyksiin 3 ja 4 annettavien vastausten valossa pidettävä EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena, onko EY 88 artiklaa tulkittava siten, että jos komissiolle ei ole ilmoitettu aikomuksesta myöntää tällainen tuki, sitä lainsäädäntöä, jolla tuki on otettu käyttöön, ei pidä soveltaa, ja että tämän lainsäädännön perusteella maksetut verot on palautettava?

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Unabhängiger Verwaltungssenat Wienin 25.7.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Eva Glawischnig vastaan Bundeskanzler

(Asia C-316/01)

(2001/C 303/13)

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien on pyytänyt 25.7.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.8.2001, ennakkoratkaisua asiassa Eva Glawischnig vastaan Bundeskanzler seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko elintarvikkeiden valmistajien nimiä ja elintarvikkeiden tuotenimiä, joita koskien on annettu huomautuksia, kun viranomaiset ovat tarkastaneet 26.5.1998 pakollisten

- mainintojen liittämisestä tiettyjen geneettisesti muunnetuista organismeista valmistettujen elintarvikkeiden pakkausmerkintöihin annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1139/98⁽¹⁾ mukaisia tietoja, joista on säädetty direktiivissä 79/112/ETY⁽²⁾ edellytettyjen tietojen lisäksi, pidettävä ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY⁽³⁾ 2 artiklan a kohdassa tarkoitettuina ympäristöön liittyvinä tietoina?
- 2) Onko viranomaisasiakirjoihin sisältyviä tietoja siitä, miten usein asetuksen (EY) N:o 1139/98 rikkomisesta on määrätty hallinnollisia seuraamuksia, pidettävä ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY 2 artiklan a kohdassa tarkoitettuina ympäristöön liittyvinä tietoina?
- 3) Onko viranomaisasiakirjoihin sisältyviä tietoja siitä, kenelle tuottajille ja mistä tuotteista määrättiin hallinnollisia seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 1139/98 rikkomisen vuoksi, pidettävä ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY 2 artiklan a kohdassa tarkoitettuina ympäristöön liittyvinä tietoina?
2. Sovelletaanko Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisen assosiaation kehittämistä 19 päivänä syyskuuta 1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa myös sellaisiin Turkissa työskenteleviin työntekijöihin, jotka kansainvälisessä tavaraliikenteessä työskentelevinä, pitkiä matkoja ajavina kuorma-autonkuljettajina ajavat säännöllisesti yhteisön jäsenvaltion halki kuulumat- ta kyseisen jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille?
3. Onko Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisen assosiaatiosopimuksen 23.11.1970 allekirjoitetun lisäpöytäkirjan 41 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että
- a) turkkilainen työntekijä voi vedota lisäpöytäkirjan vastaiseen palvelujen tarjoamisen vapautta koskevaan rajoitukseen, ja – jos vastaus tähän kysymykseen on myöntävä –
- b) palvelujen tarjoamisen vapautteen kohdistuu uusi rajoitus myös silloin, kun yhteisön jäsenvaltio kyseisen pöytäkirjan tultua voimaan rajoittaa turkkilais- ten työntekijöiden pääsyä työmarkkinoille ja vaikeuttaa siten niiden turkkilais-ten yritysten palvelujen tarjoamisen vapautta, joiden palveluksessa kyseiset työntekijät ovat?
- (1) EYVL 1998, L 159, s. 4.
 (2) EYVL 1979, L 33, s. 1.
 (3) EYVL 1990, L 158, s. 56.

Bundessozialgerichtin 20.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Eran Abatay, 2. Abdulgam Balicki, 3. Ismail Birer ja 4. Refik Günes vastaan Bundesanstalt für Arbeit

(Asia C-317/01)

(2001/C 303/14)

Bundessozialgericht on pyytänyt 20.6.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.8.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1. Eran Abatay, 2. Abdulgam Balicki, 3. Ismail Birer ja 4. Refik Günes vastaan Bundesanstalt für Arbeit seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisen assosiaation kehittämistä 19 päivänä syyskuuta 1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa tulkittava siten, että siinä kielletään yhteisön jäsenvaltiota antamasta kansallista lainsäädäntöä, jolla 1.12.1980 vallinneeseen oikeustilaan verrattuna asetetaan uusia rajoituksia, jotka yleisesti koskevat turkkilais-ten työntekijöiden pääsyä työmarkkinoille, vai koskeeko päätöksen N:o 1/80 13 artiklaan sisältyvä uusien rajoitusten asettamista koskeva kielto ainoastaan sitä hetkeä, jolloin työntekijä on ensimmäisen kerran sijoittautunut laillisesti kyseiseen valtioon ja ryhtynyt työskentelemään?

Commissione Tributaria Provinciale di Roman 27.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Informatica e Telecomunicazioni I & T SpA vastaan Direzione Regionale delle Entrate per il Lazio

(Asia C-318/01)

(2001/C 303/15)

Commissione Tributaria Provinciale di Roma on pyytänyt 27.2.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 14.8.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Informatica e Telecomunicazioni I & T SpA vastaan Direzione Regionale delle Entrate per il Lazio seuraavaan kysymykseen:

Voidaanko yhteisön oikeuden ja erityisesti direktiivin 69/335/ETY mukaisina pitää säännöksiä, joiden mukaan pääomayhtiön nettovarallisuudesta kannetaan veroa, joka taloudellisilta vaikutuksiltaan vastaa pääomapanoksesta kannettavaa välillistä veroa?

Arbeitsgericht Lübeckin 6.8.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Wiebke Busch vastaan Klinikum Neustadt GmbH & Co. Betriebs-KG

(Asia C-320/01)

(2001/C 303/16)

Arbeitsgericht Lübeck on pyytänyt 6.8.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 20.8.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Wiebke Busch vastaan Klinikum Neustadt GmbH & Co. Betriebs-KG seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko direktiivin 76/207/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sukupuoleen perustuvaa syrjintää se, että naisen, joka haluaa lyhentää aloittamaansa hoitovapaata (Erziehungsurlaub) työntajansa suostumuksella, on ilmoitettava työnantajalleen tiedossaan olevasta uudesta raskaudesta ennen kuin sopimus hoitovapaan lyhentämisestä tehdään, kun hän ei voi hoitaa tehtäviään täysipainoisesti työskentelyn ensimmäisestä päivästä alkavan, tiettyjä hänen toimeensa kuuluvia tehtäviä koskevan työskentelykiellon vuoksi?
- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, onko kyseisessä direktiivissä tarkoitettua sukupuoleen perustuvaa syrjintää se, että käsiteltävänä olevan asian olosuhteissa työnantajalla on oikeus peruuttaa hoitovapaan lyhentämistä koskeva suostumuksensa sillä perusteella, että tämä ei ollut tietoinen työntekijän raskaudesta?

⁽¹⁾ EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40.

AGRANA Zucker und Stärke Aktiengesellschaftin 21.8.2001 tekemä valitus (telekopio 20.8.2001) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) asiassa T-187/99, AGRANA Zucker und Stärke Aktiengesellschaft vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.6.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-321/01 P)

(2001/C 303/17)

AGRANA Zucker und Stärke Aktiengesellschaft on valittanut 21.8.2001 (telekopio 20.8.2001) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun viidennen jaoston asiassa T-187/99, AGRANA Zucker und Stärke Aktiengesellschaft

vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.6.2001 antamasta tuomiosta. Valittajien edustajina ovat asianajajat Walter Barfuß ja Hanno Wollman, asianajotoimisto Schönherr, Barfuß, Torggler & Partner, Tuchlauben 13, A-1014 Wien. Prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt & Medernach, 8-10 Rue Mathias Hardt, L-2010 Luxemburg.

Valittaja vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa kokonaan valituksenalaisen tuomion⁽¹⁾ ja Itävallan Agrana Stärke-GmbH:n hyväksi tärkkelyksentuotantolaitosten rakentamiseen ja muuntamiseen suunnitelmasta tuesta 30 päivänä syyskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/342/EY (EYVL 1999, L 131, s. 61) sekä tarvittaessa kumottuaan valituksenalaisen tuomion palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi
2. velvoittaa komission korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä olleesta menettelystä aiheutuneet kulut sekä muutoksenhakumenettelystä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisessa tuomiossa jättänyt toteamatta, mitkä ovat Euroopan komissiolle vuoden 1995 liittymisasiakirjan päätösasiakirjaan liitetyn julistuksen N:o 31 (yhteinen julistus jalostusteollisuudesta Itävallassa ja Suomessa) perusteella kuuluvat velvollisuudet. Jo pelkästään julistuksen N:o 31 sanamuodon tulkinnan perusteella on selvää, että esillä olevan asian vastaajalla oli velvollisuus soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohtaa suuripiirteisesti ("joustavasti") eikä ankarasti (kuten tavallisesti). Vastaaja ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ovat jättäneet täyttämättä tämän velvollisuuden katsoessaan tunnetusti vain vähämerkityksellisellä tukitoimella olevan yhteisön kannalta haitallisia vaikutuksia. Perustamissopimuksen tukimääräyksiä joustavasti tulkittaessa kyseinen toimenpide olisi pitänyt hyväksyä.

Vastaaja ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ovat lisäksi soveltaneet väärin julistusta N:o 31, koska ne kieltäytyivät ottamasta huomioon laskelmissaan ensinnäkin sitä hyötyä, jonka yhteisö saa siitä, että Itävalta liittyi ilman siirtymäkautta, ja toiseksi Itävallalla olevaa intressiä muuttaa jalostusteollisuutensa rakenteita. Julistuksen N:o 31 tarkoituksenmukaisen tulkinnan perusteella on selvää, että komissiolla on velvollisuus ottaa nämä tekijät huomioon arvioidessaan yksittäisiä tukisuunnitelmia, joilla helpotetaan Itävallan jalostusteollisuuden siirtymistä sisämarkkinoille. Katsoessaan, ettei asiaan liittyviä erilaisia intressejä tarvinnut punnita keskenään, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kuten aikaisemmin myös komissio) on rikkonut yhteisön oikeutta.

⁽¹⁾ EYVL C 314, 30.10.1999, s. 10.

Alankomaiden kuningaskunnan 29.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-325/01)

(2001/C 303/18)

Alankomaiden kuningaskunta on nostanut 29.8.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamies on ulkoasiainministeriön eurooppaoikeuden yksikön päällikkö H.G. Sevenster.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

1. kumoaa merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta tulevien sokerialan EY/MMA-alkuperäkumulaatiotuotteiden tuontia koskevien suojatoimenpiteiden soveltamisen jatkamisesta 1 päivän heinäkuuta 2001 ja 1 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana 29 päivänä kesäkuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1325/2001⁽¹⁾
2. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Alankomaat viittaavat asiassa C-452/00⁽²⁾ jättämässään kannekirjelmässä esittämäänsä.

⁽¹⁾ EYVL L 177, 30.6.2001, s. 57.

⁽²⁾ EYVL C 45, 10.2.2001, s. 12.

High Court of Justicen (England & Wales), Queen's Bench Divisionin Administrative Courtin 20.7.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa British Sugar plc vastaan Intervention Board for Agricultural Produce

(Asia C-329/01)

(2001/C 303/19)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court on pyytänyt 20.7.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 4.9.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa British Sugar plc vastaan Intervention Board for Agricultural Produce seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko tilanteessa, jossa:
  - a) yritys on vienyt sellaisen määrän C-sokeria, joka ylittää määrän, jonka viemiseen kyseinen vientitodistus oikeuttaa; ja/tai
  - b) yritys on vienyt C-sokeria kyseisen vientiin oikeuden antavan todistuksen voimassaolon päättymisen jälkeen; ja
  - c) vaikka olisikin todettu, että kyseinen C-sokeri on viety yhteisön tullialueen ulkopuolelle;

asetuksen N:o 2670/81⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa edellytetty todiste esitetty kyseisen viennin tai sen kyseisen viennin osan osalta, jota voimassa oleva todistus ei koskenut?
2. Onko edellä 1 a kohdassa kuvatun tilanteen osalta vastaus edellä esitettyyn kysymykseen erilainen siinä tapauksessa, että:
  - a) yritys esitti tulliviranomaiselle tulli-ilmoituslomakkeen (C88), joka oli käsin korjattu vastaamaan tosiasiallisesti vietyä määrää; ja
  - b) tulliviranomainen on vahvistanut kyseisen todistuksen otteen yrityksen tosiasiallisesti vietyä määrää koskevan merkinnän mukaisesti?
3. Onko vastaus kysymykseen 1 erilainen, jos oletetaan tilanteen olleen seuraava:
  - a) yrityksen tarkoituksena oli hakea otetta 2 900 tonnia varten;
  - b) yrityksen puolella tapahtuneen virheen johdosta todistuksen ote myönnettiin 2,9 tonnille ja tämä 2,9 tonnia merkittiin sekä Intervention Boardin että yrityksen rekistereihin;
  - c) yrityksen asiamies muutti todistuksen otetta yrityksen puolesta ilmentämään oikein yrityksen tarkoitusta viedä 2 900 tonnia;
  - d) H.M. Customs & Excise vahvisti myöhemmin todistuksen otteen varmentaan 2 900 tonnin sokerimäärän viennin;
  - e) sokeria koski lomakkeen C88 mukainen vientitodistus 2 900 tonnille, ja H.M. Customs & Excise käsittelee ja vahvistaa tämän todistuksen myöhemmin;
  - f) tosiasiallisesti vietiin 2 900 tonnia sokeria;

- g) todistuksen otteita haettiin ja myönnettiin myöhemmin siltä pohjalta, että vain 2,9 tonnin vientiin oli aikaisemmin annettu lupa;
- h) jokaiseen myöhempään todistuksen otteeseen määrät merkittiin ja vahvistettiin asianmukaisesti ja kaikki näin merkityt sokerimäärät tosiasiaassa vietiin;
- i) lopputulos oli, että 2 897,1 tonnia sokeria vietiin yli alkuperäisessä todistuksessa sallitun määrän.
4. Annetaanko asetuksen N:o 3719/98⁽²⁾ 24 artiklassa toimivaltaiselle viranomaiselle oikeus peruuttaa ote tai todistus sekä aikaisemmin annetut otteet ja edellytetäänkö siinä, että toimivaltainen viranomainen antaa viipymättä oikaistun todistuksen tai otteen tai niitä koskevat hyväksymismerkinnät sellaisessa tilanteessa, jossa:
- a) todistuksessa tai otteessa itsessään ei päällisin puolin katsottuna ole selkeää tai ilmeistä virhettä ja kun myöntänyt viranomainen ei ole tehnyt mitään virhettä; ja/tai
- b) korjauksen tekernistä pyydetään kyseisen otteen tai päätodistuksen voimassaoloajan päättymisen jälkeen;
- c) onko asiassa vaikutusta sillä, jos yritys aikoi hakea todistuksen otetta (aikaisemmin myönnetystä todistuksesta) suuremmalle määrälle kuin se, jonka yritys peruutti?
5. Jos vastaukset edellä esitettyihin kysymyksiin ovat kielteisiä, loukkaavatko komission asetuksen N:o 3719/98 24 artiklan säännökset yhteisön oikeuden suhteellisuusperiaatetta ja/tai yhdenvertaisuusperiaatetta, koska oikeuden puuttuminen päätodistuksen, todistuksen otteen tai niiden merkintöjen muuttamiseen voi edellä kuvatuissa olosuhteissa johtaa komission asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan mukaisen seuraamuksen määräämiseen?
6. a) Onko kansallisella tuomioistuimella ja/tai kansallisella viranomaisella harkintavaltaa muuttaa (alaspäin) komission asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan mukaisesti määrättävän seuraamuksen määrää?
- b) Jos näin on, niin onko tässä asiassa sellaisia tekijöitä, joita yhteisöjen tuomioistuin pitää merkityksellisinä tämän harkintavallan käytön kannalta?

7. Onko asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan mukainen seuraamus oikein peritty siinä tilanteessa, johon on viitattu edellä 33–35 kohdissa?

⁽¹⁾ Komission asetus (ETY) N:o 2670/81, annettu 14 päivänä syyskuuta 1981, kiintiötä suuremman tuotannon soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalla (EYVL L 262, 16.9.1981, s. 14).

⁽²⁾ Komission asetus (ETY) N:o 3719/88, annettu 16 päivänä marraskuuta 1988, maataloustuotteiden tuonti-, ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 331, 2.12.1988, s. 1).

Hortiplant SAT:n 4.9.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston asiassa T-143/99, Hortiplant SAT vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, antamasta tuomiosta

(Asia C-330/01 P)

(2001/C 303/20)

Hortiplant SAT on valittanut 4.9.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston asiassa T-143/99, Hortiplant SAT vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 14.6.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat asianajajat C. Fernández Vicién ja I. Moreno-Tapia Rivas, ja prosessiosoite Brysselissä c/o Cuatrecasas Abogados, 60 avenue de Cortenbergh, 1000 Bryssel.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- ottaa valituksen tutkittavaksi ja hyväksyy sen;
- kumoo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 14.6.2001 antaman tuomion ja antaa asiassa lopullisen ratkaisun;
- toissijaisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisee asian sen mukaan, miten yhteisöjen tuomioistuin on ratkaissut siihen liittyvät oikeuskysymykset;
- joka tapauksessa velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kaikki asian käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsittelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että asiassa on rikottu asetuksen (ETY) N:o 4253/88 24 artiklaa ja erityisesti siinä vahvistettuja menettelysääntöjä, joiden mukaan komission on kehotettava asianomaista jäsenvaltiota esittämään huomautuksensa, ennen kuin komissio tekee päätöksen tuen vähentämisestä tai keskeyttämisestä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi tätä säännöstä ottamatta huomioon sen sanamuotoa ja tarkoitusta, jonka mukaan komissio ja jäsenvaltiot toimivat välittömässä yhteistyössä hallinnoidessaan ja arvioidessaan myönnettäviä tukia, eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin myöskään ottanut huomioon yhteisön oikeuskäytäntöä, jonka mukaan tämänkaltaisissa tilanteissa asianomaisen jäsenvaltion kanta on olennainen.

Espanjan kuningaskunnan 6.9.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-331/01)

(2001/C 303/21)

Espanjan kuningaskunta on nostanut 6.9.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on valtionasiamies Mónica López-Monis Gallego, jonka prosessiosoite Luxemburgissa on Espanjan suurlähetystö, 4–6, boulevard Servais.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa 11.7.2001 tehdyn komission päätöksen⁽¹⁾ Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle, siltä osin kuin päätös koskee niitä Espanjan kuningaskunnalle määrättyjä rahoitusosikaisuja, joista tässä kanteessa on kyse⁽²⁾,
- velvoittaa vastaajana olevan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Sovellettavissa yhteisön säännöksissä lisätukien myöntämiseksi asetetut edellytykset täyttyvät: komission mukaan neuvoston asetukseen 1357/96/EY⁽³⁾ perustuvat BSE:n vuoksi säädetyt lisämaksut, jotka Espanjassa suoritettiin 19.9.1996 annetun ministeriön määräyksen⁽⁴⁾ mukai-

sesti markkinointivuonna 1996, maksettiin markkinointivuonna 1995 esitettyjen hakemusten perusteella, mikä ei ollut sovellettavien yhteisön säännösten mukaista, koska lisämaksuja voitiin suorittaa sellaisille edunsaajille, joilla ei olisi markkinointivuonna 1996 ollut oikeutta näihin lisämaksuihin. Espanjan kuningaskunta on tästä eri mieltä. Koska maksut oli suoritettava 15.10.1996 mennessä, Espanjan kuningaskunnan oli turvauduttava asetuksen 1357/96/EY 5 artiklassa säädettyyn poikkeukseen, jota varten vaaditut objektiiviset edellytykset vahvistettiin ministeriön määräyksissä. Näin ollen Espanjan kuningaskunta käytti hyväkseen 5 artiklassa säädettyä poikkeusta, jotta sen ei tarvinnut noudattaa 1 ja 2 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Se oletti, että sen velvollisuutta suorittaa 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja lisämaksuja pidennettiin. Tämä tarkoittaa, että toisin kuin komissio väittää, takaisin perimistä koskevia säännöksiä ei voitu soveltaa vuonna 1996, koska 5 artiklassa säädetään, että sen soveltaminen estää 1–4 artiklan soveltamisen.

- Komissio ei ole noudattanut sovellettavissa yhteisön oikeussäännöissä asetettuja määräaikoja: Espanjan kuningaskunta on toteuttanut tässä kanteessa riitautetun rahoitusosikaisun kohteena olevat menot neuvoston asetuksen 1258/1999/EY⁽⁵⁾ 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti 24:ää kuukautta ennen komission asianomaiselle jäsenvaltiolle toimittamaa tarkastusten tuloksia koskevaa kirjallista tiedoksiantoa.

⁽¹⁾ EYVL L 200, 25.7.01, s. 28.

⁽²⁾ Kyse on 185 046 088 pesetan suuruisesta lisämaksusta, joka suoritettiin naudanlihan tuottajille BSE:n aiheuttaman kriisin vuoksi.

⁽³⁾ Vuonna 1996 suoritettavista lisämaksuista naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä neuvoston asetus (ETY) N:o 805/68 tarkoitettujen palkkioiden osalta sekä kyseisen asetuksen muuttamisesta 8 päivänä heinäkuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1357/96 (EYVL L 175, 13.7.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ BOE 228, 20.9.1996, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación (maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministeriö).

⁽⁵⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä touko-kuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1258/1999 (EYVL L 160, 26.6.99, s. 103).

Euroopan yhteisöjen komission 7.9.2001 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-338/01)

(2001/C 303/22)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 7.9.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin

neuvostoa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Richard Lyal, prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) kumoaa keskinäisestä avunannosta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvista toimista johtuvien saatavien sekä maatalousmaksujen ja tullien perinnässä sekä arvonlisäverosta ja tietyistä valmisteveroista annetun direktiivin 76/308/ETY muuttamisesta 15 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/44/EY⁽¹⁾
- 2) pitää voimassa direktiivin vaikutukset siihen asti, kunnes oikean oikeudellisen perustan nojalla annettu direktiivi on tullut voimaan
- 3) velvoittaa Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvosto antoi direktiivin 2001/44/EY EY 93 ja 94 artiklan perusteella komission ehdottaman EY 95 artiklan sijaan määrittellen toimenpiteen veroja koskevaksi säännökseksi.

Komission mielestä kyseisen lainsäädännön tarkoituksena on sisämarkkinoiden loppuun saattaminen eikä sitä voida pitää toimenpiteenä, jolla yhdenmukaistetaan veroja koskevaa lainsäädäntöä. Oikea oikeudellinen perusta on tämän vuoksi EY 95 artikla.

Komission mielestä direktiivin oikeudellinen perusta on näin ollen väärä, ja kyseinen direktiivin pitäisi kumota.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 28.6.2001, s. 17.

Euroopan yhteisöjen komission 19.9.2001 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-358/01)

(2001/C 303/23)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.9.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen yksikön virkamies Gregorio Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se ei ole päästänyt Espanjan markkinoille muissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettuja ja myytäviä tuotteita, jotka on varustettu nimellä "limpiador con lejía" (lipeäpitoiset puhdistusaineet) tai samankaltaisella nimellä, jos nämä tuotteet sisältävät aktiivista klooria alle 35 grammaa litralta, ja
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Espanjassa voimassa olevissa säännökset, sellaisina kuin Espanjan viranomaiset niitä tulkitsevat ja soveltavat, sisältävät rajoituksia, joita sovelletaan erotuksetta kotimaisiin ja tuotuihin tuotteisiin ja jotka koskevat kyseessä olevien tuotteiden ("limpiador con lejía") nimeä ja pakkausmerkintöjä. Vaikka näitä kansallisia toimenpiteitä, joilla rajoitetaan yhteisön sisäistä kauppaa, voitaisiin perustella kuluttajansuojaan liittyvällä tavoitteella, näiden toimenpiteiden on oltava välttämättömiä tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja asianmukaisessa suhteessa tähän tavoitteeseen.

Komissio hylkää Espanjan viranomaisten esittämän väitteen, jonka mukaan espanjalaisten kuluttajien suojaamiseksi olisi välttämätöntä vahvistaa aktiivisen kloorin pitoisuusaste 35 grammaksi litralta, koska kuluttajien käsityksen mukaan nimeä "lipeä" ei voida erottaa tuotteesta, jonka desinfiointikapasiteetti riippuu aktiivisen kloorin pitoisuusasteesta. Ensinnäkin ei voida – joten olisi myös suhteetonta – edellyttää, että useista ainesosista (mm. lipeä) valmistetulla jalostetulla tuotteella (esim. lipeäpitoiset puhdistusaineet) pitäisi olla samat desinfiointiominaisuudet kuin pelkästään yhdellä näistä ainesosista (lipeä). Toiseksi komissio katsoo, että kuluttajansuoja voidaan toteuttaa käyttämällä muita keinoja kuin rajoittamalla tiettyjen myyntinimien käyttöä. Esimerkkinä tällaisista keinoista se on maininnut asianmukaiset pakkausmerkinnät. Lisäksi komissio muistuttaa, että vaarallisten valmisteen luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä on annettu neuvoston direktiivi 88/379/ETY⁽¹⁾ ja puhdistusaineiden ja siivoustuotteiden pakkausmerkinnöistä on annettu komission suositus 89/542/ETY⁽²⁾. Jos näitä säännöksiä ja määräyksiä sovelletaan, kuluttaja saa tietoja hankkimansa tuotteen koostumuksesta.

⁽¹⁾ EYVL L 187, 16.7.1988, s. 14.

⁽²⁾ EYVL L 291, 10.10.1989, s. 55.

Asian C-431/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 303/24)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 4.9.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-431/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta.

_____
⁽¹⁾ EYVL C 28, 27.1.2001.

Asian C-195/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 303/25)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 4.9.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-195/01 (House of Lordsin esittämä ennakkoratkaisupyynnö), Scandecor Development AB ja Panther + Scandecor Ltd vastaan Scandecor Marketing AB ja Scandecor Ltd.

_____
⁽¹⁾ EYVL C 200, 14.7.2001.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

30 päivänä huhtikuuta 2001

asiassa T-41/00, **British American Tobacco International
(Holdings) BV** vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**(Päätös 94/90 – Yleisön oikeus saada tutustua komission
asiakirjoihin – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen –
Oikeussuojaintressi)**

(2001/C 303/26)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-41/00, British American Tobacco International (Holdings) BV, kotipaikka Amsterdam, edustajanaan solicitor S. Crosby, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään U. Wölker ja X. Lewis), jossa kantaja vaatii kumoamaan 20.1.2000 tehdyn komission päätöksen, jolla evättiin Rothmans of Pall Mall Ltd -yhtiöltä oikeus saada tietoja eräistä valmisteverokomitean pöytäkirjoista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit M. Vilaras ja N. J. Forwood, kirjaaja: H. Jung, on 30.4.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 135, 13.5.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

28 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa T-130/00, **Javier Reyna González del Valle** vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**(Henkilöstö – Nimitys – Palkkaluokan määrittäminen –
Myöhässä nostettu kanne – Tutkimatta jättäminen)**

(2001/C 303/27)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa T-130/00, Javier Reyna González del Valle, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Madrid, edustaja-

naan abogado J. M. Valoria de Arana, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: J. Currall ja J. Rivas Andres), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toisaalta kumoamaan komission 28.3.1989 ja 14.11.1989 tekemät päätökset, jotka koskevat kantajan nimitämistä koeajalla olevaksi virkamieheksi ja vakinaiseksi virkamieheksi, niiltä osin kuin kyseisissä päätöksissä kantajan palkkaluokaksi määritetään B 3 eikä B 1, ja komission 12.7.1999 ja 18.4.2000 tekemät päätökset, jotka koskivat kantajan palkkaluokan tarkistamista koskevan vaatimuksen ja tästä hylkäävästä päätöksestä tehdyn hallinnollisen valituksen hylkäämistä, sekä toisaalta määräämään korvausta siitä vahingosta, jota kantaja väittää mainittujen päätösten takia kärsineensä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit M. Vilaras ja N. J. Forwood, kirjaaja: H. Jung, on 28.3.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Osapuolet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 259, 9.9.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

25 päivänä huhtikuuta 2001

asiassa T-244/00, **Coillte Teoranta** vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**(Maatalous – EMOTR – Yhteisön lainsäädännön soveltamisessa ilmenneistä sääntöjenvastaisuuksista johtuva kieltäytyminen ottaa menoja vastattavaksi – Tuensajaan kanne – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)**

(2001/C 303/28)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-244/00, Coillte Teoranta, kotipaikka Dublin, edustajinaan asianajaja G. French, solicitor P. Gallagher, SC, ja barrister N. Hyland, posessiosoitte Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään M. Niejahr ja K. Fitch), jossa kantaja vaatii kumottavaksi Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 5 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn

komission päätöksen 2000/449/EY (EYVL L 180, s. 49) siltä osin kuin siinä evätään niiden kuluja rahoitus, jotka Irlannin valtuutettu maksajataho on suorittanut metsitysavustuksina, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit M. Jaeger ja M. Vilaras, kirjaaja: H. Jung, on 25.4.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.*
- 2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Irlanti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(1) EYVL C 355, 9.12.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

28 päivänä toukokuuta 2001

asiassa T-53/01 R, Poste Italiane SpA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Välitoimimenettely – EY 86 artikla luettuna yhdessä EY 82 artiklan kanssa – EY 82 artiklan 2 kohta – Postipalvelut – Kiireellisyys – Intressivertailu)

(2001/C 303/29)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-53/01 R, Poste Italiane SpA, kotipaikka Rooma, edustajinaan asianajajat G. M. Roberti, P. Mathijssen, A. Perrazzelli, E. Rubini ja A. Sandulli, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: L. Pignataro ja M. K. Wiedner), jossa pyydetään perustamissopimuksen 86 artiklan mukaisesta menettelystä, joka koskee eräitä Italiassa tarjottavia uusia postipalveluja, joissa perilletoimitus taataan tietynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti 21 päivänä joulukuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2001/176/EY (EYVL 2001, L 63, s. 59) täytäntöönpanon lykkäämistä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 28.5.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Hyväksytään Recapitalia Consorzio Italiano delle Agenzie di Recapito Licenziatarie del Ministero delle Comunicazioniin ja TNT Post Groep NV:n hakemukset saada osallistua asian T-53/01 R käsitteilyyn komission vaatimuksia tukevinä väliin-tulijoina.*

- 2) *Hyväksytään Poste Italiane SpA:n ja komission esittämä pyyntö siitä, että asia käsitellään välitoimimenettelyssä luottamuksellisenä.*
- 3) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 4) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Laboratorios R.T.B., S.L.:n 18.7.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-162/01)

(2001/C 303/30)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Laboratorios R.T.B., S.L., Bigues i Riells, (Espanja), on nostanut 18.7.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja A. Canela Giménez.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 30.4.2001 tekemän päätöksen R 122/2000-1, Giorgio Beverly Hills v. Giorgi ja muut, sillä perusteella, että riidanalaista yhteisön tavaramerkkiä N:o 417709, Giorgio Beverly Hills, ei tulisi asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla rekisteröidä
- toteaa yhteisön tavaramerkin N:o 417709 Giorgio Beverly Hills mitättömäksi tai, jos se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi, evää siltä rekisteröinnin
- velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Giorgio Beverly Hills, Inc.

Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "GIORGIO BEVERLY HILLS" – hakemusnumero 417709, luokan 3 tavarat

Tavaramerkin- tai merkinhaltija, jonka oikeuteen väitemenettelyssä vedotaan: Laboratorios R.T.B., S.L.

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelystä vedotaan: Espanjassa rekisteröidyt tavaramerkit "J. GIORGI", "MISS GIORGI" ja "GIORGI LINE" luokan 3 tavaroita varten

Väiteosaston päätös: väitteen hylkääminen ja väitteen tekijän velvoittaminen korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Valituslautakunnan päätös: valituksen hylkääminen ja valittajan velvoittaminen korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Kanneperusteet: Päinvastoin kuin riidanalaisessa päätöksessä todettiin, on yhteisön tavaramerkin ja kantajan merkien välillä olemassa sekaannusvaara, koska merkkien välisten erojen perusteella kuluttajat eivät pysty erottamaan merkkejä toisistaan.

suuttaan ja se on tästä syystä tehnyt virheitä täyttäessään INFORMS-sopimusta; ja että se näin ollen velvoittaa komission maksamaan IDATE:lle vahingonkorvauksena 503 662 euroa

- velvoittaa komission joka tapauksessa korvaamaan kaikki kantajalle tämän asian käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toteaa tehneensä yhteisön TEN-Télécom -ohjelman (Trans-European Telecommunications Networks) puitteissa INFORMS-hanketta koskevan sopimuksen (sopimus nro 45504), jonka nojalla se sitoutui järjestämään kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa seminaareja, joissa oli tarkoitus tiedottaa ja neuvoa pieniä ja keskisuuria yrityksiä EuroISDN:n käytön mahdollisista eduista. Hankkeen laajuus huomioon ottaen sopimuksen täyttäminen edellytti alihankkijoiden (partners) osallistumista. Edellä mainitun sopimuksen nojalla komissio sitoutui osallistumaan korkeintaan 50,85 prosentilla sellaisten sopimuksen nojalla syntyneiden korvattavien kokonaiskulujen rahoittamiseen, joihin alihankintakulut kuuluivat.

Komissio maksoi aluksi osuutensa kaikista niistä kuluista, jotka kantajan alihankkijat olivat laskuttaneet kantajalta edellä mainitun sopimuksen nojalla. Suoritettuaan sopimuksen mukaisen tilintarkastuksen, komissio vaati kantajalta kuitenkin tiettyä määrää suoritetusta summasta sillä perusteella, että osa alihankintakuluista ei kuulunut korvattavien kulujen käsitteen piiriin, koska kantaja ei ollut todellisuudessa maksanut sitä alihankkijoille, vaan kyseinen summa oli kuitattu.

Institut de l'Audiovisuel et des Télécommunications en Europeen 25.7.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-171/01)

(2001/C 303/31)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Institut de l'Audiovisuel et des Télécommunications en Europe, kotipaikka Montpellier (Ranska), on nostanut 25.7.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Hugues Calvet, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ensisijaisesti toteaa, että komission ja IDATE:n välillä 28.3.1996 tehdyn sopimuksen nro 45504 liitteen II 1.2 artiklassa tarkoitettu korvattavien kulujen käsite kattaa kaikki "partnersien" tämän sopimuksen nojalla IDATE:lta laskuttamat kulut ja että komissiolla ei näin ollen ole perusteita vaatia IDATE:a maksamaan takaisin 503 662 euron suuruista summaa edellä mainitun sopimuksen nojalla eikä yleensä mitään muutakaan summaa
- toissijaisesti toteaa, että komissio on jättänyt noudattamatta IDATE:n osalta lojaalisuus- ja tiedonantovelvollis-

Kantaja riitauttaa tämän tulkinnan väittäen, että INFORMS-sopimuksen yhteydessä aiheutuneiden alihankintakulujen osalta kantaja toimi ainoastaan komission ja muiden "partnersien" välikätenä, koska se pelkää siirsi suoraan "partnersien" tileille, korkeintaan 50,85 prosenttia näille aiheutuneista kuluista, komission INFORMS-hankkeen yhteydessä alihankinnan yhteisön rahoituksena maksamat summat, mistä syystä alihankintakulut laskutettiin siltä kokonaisuudessaan ja se kuittasi määrän, joka vastasi sitä osuutta rahoituksesta, josta kunkin "partnerin" oli itse huolehdittava (jäljelle jäävä 49,15 prosenttia). Kantaja väittää, että yhteisön rahoitusosuus on laskettava INFORMS-sopimuksen nojalla aiheutuneiden todellisten kokonaiskustannusten perusteella, eli alihankinnan osalta "partnerseille" aiheutuneiden kokonaiskulujen perusteella. Tämä määrä vastaa kantajalta laskutettujen kulujen kokonaissummaa, koska tällä alalla kantaja on vain keskittänyt tilit ja toiminut välimiehen roolissa siltä osin kuin on kyse komission suorittamista maksuista.

Chantal Hectorsin 6.8.2001 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-181/01)

(2001/C 303/32)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Chantal Hectors, kotipaikka Bryssel, on nostanut 6.8.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Georges Vandersanden ja Laure Levi.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa AHCCE:n tuntemattomana ajankohtana tekemän päätöksen, joka koski toisen hakijan nimittämistä hallintovirkamieheksi Euroopan parlamentin EPP-ED -ryhmään ja AHCCE:n tuntemattomana ajankohtana tekemän päätöksen siitä, että kantajan hakemusta tähän tehtävään ei hyväksytty, sekä – siltä osin kuin on tarpeen – kumoaa 28.5.2001 tehdyn päätöksen, jolla kantajan valitus hylättiin,
- velvoittaa vastaajan suorittamaan vahingonkorvausta ja korkoa, jotka kohtuuden mukaan on alustavasti arvioitu 1 euron suuruisiksi,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toteaa, että sen jälkeen kun 10.6.2000 julkaistiin ilmoitus avoimesta virasta, joka koski hollanninkielisen väliaikaisen toimihenkilön ottamista hallintovirkamieheksi tai apulaishallintovirkamieheksi Euroopan parlamentin Group of the European People's Party (Christian Democrats) and European Democrats -ryhmään (EPP-ED), hän jätti hakemuksensa tähän tehtävään. Palvelukseenottomenettelyn päätteeksi hänelle ilmoitettiin, että hänet oli luokiteltu ensimmäiselle sijalle varalaolueluetteloon, mutta kolmannelle sijalle luokiteltu hakija oli nimitetty kysymyksessä olevaan tehtävään. Kantaja valitti näistä päätöksistä (päätoksestä, joka koski sitä, että häntä ei nimitetty ja päätöksistä, joka koski sitä, että toinen hakija nimitettiin.) PPE-DE -ryhmän puheenjohtaja hylkäsi tämän valituksen toden, että toimivaltaisen viranomaisen tehtävänä on valita valintalautakunnan valintamenettelyssä laatimasta luettelosta hakija, jonka se nimittää avoinna olevaan tehtävään, eikä se ole sidottu noudattamaan soveltuvien hakijoiden luettelon järjestystä. Luettelo on laadittu ansioiden perusteella.

Kantaja vaatii riidanalaisen päätöksen kumoamista ja väittää, että

- perusteluvollisuus on laiminlyöty,
- on tehty ilmeinen arviointivirhe, yksikön etua on loukattu ja Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 12 artiklaa on rikottu, koska kysymyksessä olevat päätökset eivät ole perusteltavissa millään konkreettisella, objektiivisella ja merkityksellisellä seikalla,
- henkilöstösääntöjen 29 ja 30 artiklaa on rikottu, käsiteltävänä olevassa tapauksessa palvelukseenottamisilmoitusta ja periaatetta *patere legeme quam ipse fecisti* on loukattu siltä osin kuin kysymys on poliittisten ryhmien toimihenkilöiden palvelukseenottamiseen sovellettavasta menettelystä,
- miesten ja naisten yhdenvertaisuuden periaatetta on loukattu, koska kantajaa on syrjitty sen vuoksi, että hän oli raskaana ja koska ei ole noudatettu periaatetta, jonka mukaan samojen edellytysten vallitessa otetaan ensisijaisesti palvelukseen virkaan tai toimihenkilöksi nainen (myönteiset toimet), koska palvelukseen otettu, jolla ei edes ollut samoja edellytyksiä, on mies,
- huolenpitovelvollisuus on laiminlyöty.

Vahingonkorvausvaatimuksen osalta kantaja korostaa, että riidanalaiset päätökset ovat aiheuttaneet hänelle aineellista vahinkoa ja henkistä kärsimystä. Vahinko on aineellista siksi, että häneltä on evätty pääsy virkaan ja tämän johdosta hän menettää taloudelliset edut, jotka liittyvät väliaikaisen toimihenkilön palvelukseen ottamiseen ja ne oikeudet ja edut, jotka liittyvät yhteisön virkaan. Kantajalle on aiheutunut myös henkistä kärsimystä, joka johtuu täydellisestä avoimuuden puutteesta ja siitä, että vastaaja ei ole suostunut perustelemaan päätöksistään.

IMS Health Inc:n 6.8.2001 Euroopan yhteisöjen komission vastaan nostama kanne

(Asia T-184/01)

(2001/C 303/33)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

IMS Health Inc., joka on Delawaren osavaltion (USA) oikeuden mukaan perustettu yhtiö, on nostanut 6.8.2001 Euroopan

yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Nicholas Levy, John Temple Lang ja Robert O'Donoghue, asianajotoimisto Cleary, Gottlieb, Steen & Hamilton, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 3.7.2000 tekemän välimuutoksen päätöksen asiassa COMP/D3/38044

tai vaihtoehtoisesti

- kumoaa päätöksen niiltä osin, kun siinä edellytetään, että IMS Health antaa käyttöoikeuden 1860 moduulin rakenteeseen Saksassa alueellisen myynti-informaatiopalvelun markkinoilla tällä hetkellä toimiville yrityksille, ja kun siinä täsmennetään edellytykset, joiden mukaisesti tulee käydä neuvotteluja käyttöoikeutta koskevista ehdoista, jotka komission tulee hyväksyä,

ja joka tapauksessa

- velvoittaa komission korvaamaan IMS Health:ille tästä asiasta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut;
- ryhtyy muihin asianmukaisiksi katsomiinsa toimenpiteisiin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toimittaa alueellista myyntiä koskevia tietoja Saksassa toimiville lääkeyhtiöille. Tässä yhteydessä se on kehittänyt tämän tiedon esittämistä varten erityisen esitystavan, jota kutsutaan nimellä ”1860 moduulin rakenne” ja jota koskevat immateriaalioikeudet kantajalla on Saksassa.

Komissio on määrännyt välimuutosten asiassa, joka liittyy sellaiseen EY 82 artiklan mukaiseen menettelyyn kantajaa vastaan, jossa kantajaa vaaditaan myöntämään käyttöoikeuksia 1860 moduulin rakenteeseen kolmansille osapuolille, jotka toimivat tällä hetkellä Saksan alueellisen myynti-informaatiopalvelun markkinoilla. Kantaja riitauttaa nämä toimenpiteet.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että komissio on loukannut kansallisessa ja kansainvälisessä oikeudessa myönnettyä suojaa sen immateriaalioikeuksille. Oikeus kieltää kyseisen immateriaalioikeuden hyödyntäminen muodostaa kantajan mukaan immateriaalioikeuksien ydinsisällön. Tällainen kieltäytyminen ei siten ole vastoin EY 82 artiklaa, ellei siihen liity muunlaista käyttäytymistä. Kantajan mukaan tällaista käyttäytymistä ei ole tässä asiassa tapahtunut.

Komission perustelu, että kantajan tekijänoikeus on edellytys markkinoille pääsyyn, on kantajan mukaan myös virheellinen ja se perustuu tosiseikkojen virheelliseen tulkintaan. Kantaja toteaa, että sen kilpailijat käyttävät erilaista rakennetta informaation esittämiseen ja että markkinoille tulevat uudet yritykset ovat vapaita kehittämään oman rakenteensa. Kantaja väittää, että sen ”1860 moduulin rakenne” ei ole tosiasiallisesti alan standardi, vaan ainoastaan formaatti, jota johtava informaatiopalvelujen tarjoaja käyttää.

Kantaja väittää lisäksi, että välimuutoksen määrääminen oikeuttavaa *prima facie* riita-asiaa ei ole olemassa. Komissio on myös erehtynyt punnitessaan asiaan liittyviä intressejä välimuutosten määräämistä varten. Kantajan mukaan käyttöoikeuden myöntäminen aiheuttaisi korvaamatonta vahinkoa sen liiketoiminnalle ja tekisi sen immateriaalioikeudet merkityksettömiksi.

Kantaja väittää vielä, että komissio on loukannut kantajan puolustautumisoikeuksia alustavan menettelyn aikana.

Vassilios Tsarnavas 5.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-189/01)

(2001/C 303/34)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Vassilios Tsarnavas, kotipaikka Bryssel (Belgia), on nostanut 5.8.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on avocat Nicolas Lhoest, prosessioivasto Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 22.9.2000 tekemän päätöksen niiltä osin kuin se on päättänyt olla lisäämättä kantajan nimeä ansiotuneimmiksi katsottujen ylennyskelpoisten palkkaluokan A 5 virkamiesten luetteloon vuoden 1999 ylennyskierröksellä ja siis olla ylentämättä kantajaa palkkaluokkaan A 4 vuoden 1999 kierröksellä
- tarvittaessa kumoaa komission implisiittisen päätöksen, joka koskee valittajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti 27.12.2000 tekemän valituksen hylkäämistä

- näin ollen toteaa, että vuoden 1999 palkkaluokkaa A 4 koskeva ylennysmenettely kumotaan kantajaa koskevilta osin
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa samoihin perusteisiin kuin asiassa T-188/01. Lisäksi kantaja väittää, että ylennysmenettelyä ei ole noudatettu.

Eurooppalaisen taloudellisen etuyhtymän Liorin 14.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-192/01)

(2001/C 303/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä Lior, kotipaikka Bryssel, on nostanut 14.8.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Véronique Marien ja Joëlle Choucroun, ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

Thermie-sopimusten täytäntöönpanon yhteydessä

- velvoittaa Euroopan komission maksamaan rahoitusosuutensa viimeisen erän eli
  - Biomasse-sopimuksen SME/1539/97 osalta: 40 500 euroa
  - Windenergy-sopimuksen SME/792/96 osalta: 36 000 euroa

6.7.2001 päivätystä maksuvaatimuksesta lukien laskettavine laillisine korkoineen siihen saakka kunnes maksu on suoritettu kokonaisuudessaan;

- toteaa, että komission päätös, jolla se kieltäytyi hyväksymästä kantajan jäsenen
  - Deiran laskuja kaikkien Thermie-sopimusten osalta on lainvastainen ja perustuu sellaiseen Deiran tilien tarkastamiseen, josta sopimuksessa ei ollut määrätty

- Managiumin laskuja Biogaz-, Solaire Bioclimatique-, Biogaz-sopimusten osalta on lainvastainen, koska kyseiset laskut koskevat sellaisia tehtäviä, jotka kantajan toimitusjohtaja on työohjelman mukaisesti todellisuudessa suorittanut,

ja toteaa näin ollen, että Deiran ja Managiumin laskut on hyväksyttävä;

- toteaa, että Photovoltaic-sopimuksen SME/1883/98-EU irtisanomisesta tehty päätös on lainvastainen

ja toteaa näin ollen, että Euroopan komissiolla ei ollut oikeutta vaatia takaisin rahoitusosuuden ennakkona maksamaansa 36 000 euroa;

- toteaa, että komission päätös irtisanoa taannehtivasti Transport-sopimus DIS/1178/1997-BE on lainvastainen

ja toteaa näin ollen, että komissiolla ei ollut oikeutta vaatia takaisin rahoitusosuuden ensimmäisenä enakkona maksamaansa 36 000 euroa ja että sopimusta on noudatettava sen voimassaoloajan loppuun saakka;

Altener Agores-sopimuksen XVII/41030/Z/99-085 osalta

- velvoittaa komission maksamaan 68 070 euroa, joka vastaa komission rahoitusosuuden ensimmäistä erää 23.7.2001 päivätystä virallisesta huomautuksesta lukien laskettavine laillisine korkoineen;

Thermie ja Altener -sopimusten osalta

- velvoittaa komission korvaamaan kantajalle vahingon, joka sille on aiheutunut kaikkien Thermie ja Altener-sopimusten täytäntöönpanon yhteydessä ja jonka suuruudeksi arvioidaan alustavasti oikeuden ja kohtuuden mukaan 1 miljoonaa euroa sillä varauksella, että korvausvaatimuksen määrä voi oikeudenkäynnin aikana suurentua tai pienentyä
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan asian kantaja, joka on eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä, jonka ovat perustaneet neljästä eri Euroopan unionin maasta tulevaa jäsentä, on tehnyt komission kanssa Thermie-ohjelman B-osan yhteydessä useita eri sopimuksia, joiden tarkoituksena oli sellaisten CD-ROMien toteuttaminen, jotka koskivat:

- jätteistä peräisin olevan biokaasun ja likaveden käsittelyn hallintoa (Briogaz-sopimus SME/003/95-BE)

- bioilmastollista arkkitehtuuria (Solaire Bioclimatique-sopimus DIS/0161/95-BE)
- biomassan polttoa (Biomasse-sopimus SME/1539/97-BE)
- tuulienergiaan liittyviä teknologioita (Windenergy-sopimus SME/0792-96/BE)
- maantieliikenteen energiansäästöä (Transport-sopimus DIS/1178/97-BE) ja
- aurinkosähköteknologiaa (Photovoltaic-sopimus SME(1883/198-EU).

Altener II-ohjelman yhteydessä komissio antoi uusiutuvista energialähteistä tiedottaakseen kantajan tehtäväksi tuottaa Agores-internetsivuston, jossa annettaisiin tietoa uusiutuvista energialähteistä ja edistettäisiin niiden käyttöä, sekä sellaisen ”portaalin”, jonka kautta olisi mahdollista päästä kaikkiin uusiutuvia energialähteitä koskeviin tietolähteisiin.

Esillä oleva kanne perustuu

- viimeisten maksujen lykkäämiseen Biomasse ja Windenergy-sopimusten yhteydessä komission suorittaman tilintarkastuksen johdosta
- Photovoltaic-sopimuksen yksipuoliseen irtisanomiseen sen jälkeen kun sopimusta oli jo ehditty toteuttaa kahden vuoden ja viiden kuukauden ajan sekä 36 000 euron suuruisen ennakon takaisinmaksua koskevaan vaatimukseen
- Transport-sopimuksen irtisanomiseen ja 36 000 euron suuruisen ennakon takaisinmaksua koskevaan vaatimukseen
- Agores-sopimuksen osalta kantajien mukaan maksettavaksi tulevan 68 070 euron suuruisen loppuerän maksun lykkäämiseen.

Vaatimustensa tueksi kantaja väittää, että tämän kanteen perustana olevilla komission päätöksillä ei ole mitään lainsäädäntö-, oikeus- tai sopimus pohjaa.

Alain-Pierre Allon 11.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-193/01)

(2001/C 303/36)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Alain-Pierre Allo, kotipaikka Bryssel, on nostanut 11.8.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistui-

nessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Nicholas Lhoëst, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 26.10.2000 tehdyn komission päätöksen siltä osin kuin siinä evätään kantajalta keskijohtoon kuuluva toimi ja sijoitetaan kantaja uudelleen henkilökohtaiseksi neuvonantajaksi RELEX G1 (Horizontal matters) -nimiseen yksikköön,
- kumoaa 31.1.2001 tehdyn komission päätöksen ja vastaavat päätökset, joissa evätään kantajalta siirto toiseen yksikköön tai toiseen pääosastoon henkilöstösääntöjen 7 artiklan mukaisesti,
- tarvittaessa kumoaa 3.5.2001 tehdyn komission päätöksen, jolla nimenomaisesti hylättiin kantajan 23.1.2001 tekemä valitus, sekä 19.6.2001 tehdyn komission päätöksen, jolla nimenomaisesti hylättiin kantajan 30.4.2001 tekemä valitus,
- velvoittaa vastaajan suorittamaan kantajalle vahingonkorvauksena 25 000 euroa, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission pääosastojen uudelleenjärjestelyn yhteydessä yksikkö, jonka päällikkönä kantaja oli, lakkautettiin, ja kantaja sijoitettiin uudelleen henkilökohtaiseksi neuvonantajaksi toiseen yksikköön. Uudelleensijoituksen seurauksena kantajan hierarkkinen asema jäi alemmaksi kuin eräällä virkamiehellä, jonka palkkaluokka oli alhaisempi kuin kantajalla.

Kantaja väittää, että komission olisi pitänyt vertailla niiden kolmen yksikönpäällikön ansioita, joita uudelleenjärjestely koski. Kantajan uudelleensijoitusta koskevassa komission päätöksessä ei mitenkään perusteltu sitä, että komission ratkaisu lakkauttaa päällikön tehtävät koski juuri kantajaa. Komissio ei näin ollen noudattanut henkilöstösääntöjen 25 artiklan 2 kohtaa. Tämän lisäksi kantaja huomauttaa, että henkilöstösääntöjen 7 artiklan vastaisesti päätöksessä ei otettu huomioon yksikön etua.

Kumoamiskanteensa tueksi kantaja vetoaa lisäksi siihen, ettei komission 18.9.1999 antamaa ohjesääntöä ole noudatettu, sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen ja henkiseen kiusaamiseen työpaikalla. Kantaja vaatii myös vahingonkorvausta.

Unilever N.V:n 14.8.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-194/01)

(2001/C 303/37)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Unilever N.V., Rotterdam, (Alankomaat), on nostanut 14.8.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajina ovat V. von Bomhard ja A. Renck asianajotoimistosta Lovells Boesebeck Droste, Alicante, (Espanja).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- muuttaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 22.5.2001 tekemää päätöstä R 1086/2000-1 siten, että riidanalainen tavaramerkki voidaan rekisteröidä yhteisön tavaramerkiksi
- toissijaisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Unilever N.V.
Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki	kolmiulotteinen merkki (soikion muotoinen) – hakemusnumero 1418250, tietyt luokan 3 tavarat
Tutkijan päätös:	hakemuksen hylkääminen
Valituslautakunnan päätös:	valituksen osittainen hyväksyminen

Kanneperusteet:

neuvoston asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen – Merkki on riittävän erottamiskykyinen. Hakijan mukaan valituslautakunnan velvollisuutena on näyttää, jos asia on toisin. Ei ole hakijan asia osoittaa, että neuvoston asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ei voida soveltaa.

Gibraltarin hallituksen 20.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-195/01)

(2001/C 303/38)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Gibraltarin hallitus on nostanut 20.8.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Alastair Sutton, Michael Llamas ja Walter Schuster asianajotoimistosta White & Case, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission Yhdistyneelle kuningaskunnalle osoittamassa kirjeessään 11.7.2001 tekemän päätöksen ryhtyä 88 artiklan 2 kohdan mukaiseen menettelyyn,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Gibraltarin hallitus otti käyttöön verojärjestelmän, jossa eräät yhtiöt tietyin ehdoin eivät joutuneet maksamaan tuloveroa vaan ainoastaan kiinteämääräisen veron (vapautusta koskeva yhtiölainsäädäntö). Tähän lainsäädäntöön tehtiin useita muutoksia ennen ja jälkeen Yhdistyneen kuningaskunnan ja Gibraltarin liittymistä Euroopan yhteisöihin vuonna 1973.

Komissio pitää kyseistä lainsäädäntöä uutena valtiontukena, josta ei ole tehty ilmoitusta, joten se on päättänyt ryhtyä EY 88 artiklan 2 kohdan mukaiseen menettelyyn. Komission mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntöön vuosina 1979 ja 1983 Euroopan yhteisöihin liittymisen seurauksena tehdyt muutokset olivat merkittäviä, jolloin koko järjestelmä oli katsottava uudeksi tueksi. Kantaja vaatii tämän päätöksen kumoamista.

Kantajan mukaan komissio on loukannut Gibraltarin puolustautumisoikeuksia, kun se ei ole perustellut riittävästi riidanalaista päätöstä ja kun se ei ole riittävästi kuullut Gibraltarin hallitusta, jota päätös suoraan ja erikseen koskee. Komissio on loukannut myös Yhdistyneen kuningaskunnan puolustautumisoikeuksia sikäli kuin ne ovat ehdottomia prosessinedellytyksiä.

Kantaja väittää lisäksi päätöksen olevan EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan vastainen ja komission loukanneen suhteellisuusperiaatetta sekä oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita samoin kuin laiminlyöneen huolellisuusvelvollisuuttaan.

Kantajan mukaan kyseessä olevaa lainsäädäntöä ei voida pitää EY 88 artiklan 2 kohdan mukaisena uutena valtiontukena, koska se oli voimassa jo ennen Yhdistyneen kuningaskunnan liittymistä Euroopan yhteisöihin ja koska myöhemmin vuosina 1979 ja 1983 tehdyillä lainmuutoksilla ei muutettu sitä merkittävästi. Tämän vuoksi sitä olisi pidettävä EY 88 artiklan 1 kohdan mukaisena voimassa olevana tukena.

Jos nyt ryhdytään EY 88 artiklan 2 kohdan nojalla uutta tukea koskevaan menettelyyn, asetetaan kantajalle perusteeton taakka mahdollisine vakavine seurauksineen – etenkin, kun EY 88 artiklan 1 kohdan mukainen tutkinta olisi kantajalle vaikutuksiltaan vastaava toimenpide, jolla on vähemmän vakavat seuraukset. Lisäksi kantaja pitää päätöstä suhteettomana, kun otetaan huomioon mainittujen lainmuutosten teosta kulunut aika. Tältä osin kantaja huomauttaa myös, että muutokset ovat erotettavissa muusta verojärjestelmästä ja että siksi ei ole tarpeen kyseenalaistaa koko järjestelmää.

Kantaja väittää edelleen, että EY-oikeuden valtiontukikäsitteen tulkinta on muuttunut erityisesti verotoimenpiteiden osalta Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan yhteisöihin liittymisen sekä lainmuutosten tekoajankohdan jälkeen. Siihen aikaan kyseessä olevan tyyppistä toimenpidettä ei kantajan mukaan yleisesti pidetty EY:n perustamissopimuksen valtiontukisäännöstä koskevien määräysten soveltamisalaan kuuluvana. Siksi tuolloin ei ollut aihetta ilmoittaa esillä olevasta lainsäädännöstä. Jos sitä nyt 18 ja 23 vuoden kuluttua muutosten tekemisestä

pidettäisiin uutena tukena, loukattaisiin oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita kantajan osalta. Asetuksen N:o 659/1999 1 artiklan b alakohdan 4 alakohdassa sitä varten asetettu määräaika, että valtiontukea voidaan pitää uutena tukena, on kulunut jo kauan sitten. Kantajan mielestä olisi kohtuullista soveltaa periaatetta myös komission tarkastellessa voimassa olevien tukijärjestelmien muuttamista.

Kantaja toteaa vielä, että komission päätöksentekoa edeltänyt tutkinta oli liian pitkä ja rikkoo siten komission huolellisuusvelvollisuutta vastaan sekä loukkaa hyvän hallintotavan periaatetta.

Société Coopérative Agricole GIPAM:n 14.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-197/01)

(2001/C 303/39)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Société Coopérative Agricole GIPAM on nostanut 14.8.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuintuomiossa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Alain Lorang, Hubert Mazingue ja Patrick Leroyer Gravet.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 7.5.2001 annetun komission asetuksen N:o 896/2001;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että kyseinen asetus⁽¹⁾ on ristiriidassa neuvoston asetuksen N:o 404/1993⁽²⁾ kanssa, jonka soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan riidanalaisessa astuksessa. Kantajan mukaan näillä yksityiskohtaisilla säännöillä loukataan kantajien oikeuksia, jotka tämä oli saavuttanut asetuksen N:o 404/1993 täytäntöönpanosta annettujen aiempien asetusten perusteella. Näiden aiempien asetusten mukaan kantajaa pidettiin perinteisenä tuojana

mutta ei enää riidanalaisen asetuksen mukaan. Näin ollen komissio on vääristänyt kilpailua ja syrjinyt muita yrityksiä verrattuna yrityksiin, jotka täyttävät uuden täytäntöönpanoasetuksen edellytykset.

(¹) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan menettelyn osalta 7 päivänä toukokuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 896/2001 (EYVL L 126, 8.5.2001, s. 6).

(²) Banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 404/93 (EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1).

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:n 28.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-198/01)

(2001/C 303/40)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Ilmenau (Saksa), on nostanut 28.8.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja G. Schohe, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 12.6.2001 tehdyn komission päätöksen, joka koski Saksan Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:lle antamaa valtiontukea, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena on päätös, jossa komissio pitää Saksan kantajalle antaman 4 miljoonan Saksan markan suuruisia valtiontukea yhteismarkkinoille soveltumattomana.

Kanteen mukaan Werk für Technisches Glas Ilmenau -niminen kansallistettu yritys (VEB) oli Saksan demokraattisen tasavallan (DDR) lasintuotannon keskus, joka muutettiin Saksan liittotasavallan ja DDR:n yhdistyttyä Ilmenau Glaswerke GmbH:ksi. Kantaja hankki itselleen vuonna 1994 kolme tämän yhtiön

kahdestatoista tuotantolinjasta. Kaupan edellytyksenä oli Thüringenin osavaltion lupaus myöntää paikallisen elinkeinorakenteen parantamista koskevan yhteisön ohjelman puitteissa 4 miljoonan Saksan markan suuruinen lisäinvestointiavustus, jonka avulla kantajalle kauppahinnasta koituva rasitus väheni tämän summan verran. Lupausta ei kuitenkaan pidetty.

Myöhemmin kantaja osti neljännen tuotantolinjan. Kantajan maksuvaikeuksien takia yksityistämismisvirasto luopui helmikuussa 1998 vaatimasta kantajalta kauppahintaa 4 miljoonan Saksan markan osalta vuonna 1994 tehdyn sopimuksen mukaisesti. Joulukuussa 1998 Saksa ilmoitti komissiolle eri toimenpiteistä, joilla pyrittiin kantajan taloudellisen aseman lujittamiseen ja kannattavuuteen pitkällä tähtäimellä, mukaan lukien kauppahinnan alentaminen, jota komissio piti riidanalaisessa päätöksessä yhteismarkkinoille soveltumattomana.

Kantaja väittää, ettei kauppahinnan alentaminen ollut tukea. Alennuksen tarkoituksena oli saada kantaja siihen asemaan, jossa se olisi ollut, jos varat olisi maksettu luvatussuuruisina. Asianomainen lupaus synnytti oikeuden maksuun sekä perusteltuja odotuksia. Lisäksi kantajan mielestä ei ollut valtiontukisäännösten vastaista, että yksityistämismisvirasto vuonna 1994 sopi kantajan kanssa kauppahinnan alentamisesta 4 miljoonalla Saksan markalla. Väite, jonka mukaan 4 miljoonan suuruisen lisäavustuksen saamatta jäämisellä ei ole oikeudellista merkitystä, koska yksityistämismisvirasto ja Thüringenin osavaltio ovat eri oikeushenkilöitä, ei ole pitävä.

Tämän lisäksi kantaja huomauttaa, että komissio käytti virheellisesti yksityisen sijoittajan mittapuuta. Komission olisi pitänyt tutkia, voitiinko kauppahinnan alennuksen ansiosta pitkällä tähtäimellä odottaa kantajalta kannattavuutta. Sitäpaitsi hinnan alentamisesta ei aiheutunut valtion varojen lisämenetystä, vaan se oli vain menettelytapa, jonka Saksa valitsi vuonna 1994 annetun lupauksen täyttämiseksi.

Vaihtoehtoisesti kantaja esittää, että tukiosuuden suuruus on määritetty virheellisesti. Komissio ei perustanut summan suuruutta todettuihin tosiseikkoihin. Lisäksi Saksa säästyivät niiltä menetyksiltä, jotka olisivat aiheutuneet ilman kauppahinnan alentamista, sillä kantaja olisi mennyt konkurssiin, jos yksityistämismisvirasto olisi vaatinut kauppahinnan suorittamista kokonaisuudessaan. Sitäpaitsi komissio on arvioinut tuen määrän sellaisen summan perusteella, joka on ristiriidassa sen omien toteamusten kanssa.

Kantajan mukaan komissio ei arviota tehdessään tarkastellut sitä, että toinen yritys saa kyseisellä lasintuotannon alalla määräävän aseman markkinoilla tai vahvistaa sitä, mikäli kantaja katoaa markkinoilta. Tämän vuoksi kyseessä on ilmeinen arviointivirhe ja tämän virheen takia EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan rikkominen. Komissio oli lisäksi nojautunut epääjankohtaiseksi tietämäänsä uudelleenjärjestelysuunnitelmaan.

Kantaja toteaa vielä, että sen oikeutta asianmukaiseen oikeudenkäyntiin ja puolustautumisoikeuksia sekä hyvän hallintotavan periaatetta on loukattu, ja että perusteluvollisuutta (EY 253 artikla) ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 20 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Free Trade Foods N.V:n 30.8.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-202/01)

(2001/C 303/41)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Free Trade Foods N.V, kotipaikka Curaco (Alankomaiden Antillit), on nostanut 30.8.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajaja M.M. Slotboom ja asianajaja N.J. Helder, Rotterdam.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- 1) kumoaa merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta tulevien sokerialan EY/MMA-alkuperäkumulaatiotuotteiden tuontia koskevista suojatoimenpiteistä 29.6.2001 annetun asetuksen N:o 1325/2001,
- 2) toteaa, että yhteisö on vastuussa kantajalle viidennestä suojatoimenpiteestä aiheutuneesta vahingosta sekä määrää, että asianosaisten on määriteltävä yhteisymmärryksessä kantajalle aiheutuneen vahingon suuruus ja siinä tapauksessa, että siitä ei päästä sopimukseen, oikeudenkäyntiä tulee jatkaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräämän määräajan kuluessa vahingon suuruu-

den määräämiseksi, ja joka tapauksessa velvoittaa yhteisön korvaamaan väliaikaisesti arvioidun vahingon, joka on vielä määriteltävä erikseen, tai toissijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoittaa yhteisön maksamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kohtuulliseksi katsoman vahingonkorvausmäärän kannekirjelmän jättämispäivästä koko määrän maksamiseen asti laskettavine tavanomaisine korkoineen,

- 3) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan Curacaossa toimiva sokeritehdas jalostaa yhteisöstä peräisin olevaa C-sokeria. Sokeri saa EY/MMA-kumulaation takia MMA-alkuperän ja sitä voidaan tuoda tullitta yhteisöön.

29.6.2001 annetun komission asetuksen N:o 1325/2001⁽¹⁾ (viides suojatoimenpide), sellaisena kuin se on muutettuna 18.7.2001 annetulla komission asetuksella N:o 1476/2001⁽²⁾, otettiin kuitenkin käyttöön 4 848 tonnin kiintiö ajanjaksolle 1.7–1.12.2001.

Kantaja vetoaa vaatimuksiensa perusteeksi seuraaviin kanneperusteisiin:

- MMA-päätöksen 109 artiklan rikkominen,
- MMA-tavaroidelle EY:n perustamissopimuksessa määrätyn ensisijaisaseman loukkaaminen,
- suojatoimenpiteistä WTO:n yhteydessä tehdyn sopimuksen 7 artiklan 5 kohdan sekä EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 7 kohdan rikkominen,
- asetuksen N:o 2553/97 lainvastaisuus; riidanalaisessa asetuksessa määrätään myös sovellettavaksi sen säännöksiä.

⁽¹⁾ Merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta tulevien sokerialan EY/MMA-alkuperäkumulaatiotuotteiden tuontia koskevien suojatoimenpiteiden soveltamisen jatkamisesta 1 päivän heinäkuuta 2001 ja 1 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana 29 päivänä kesäkuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 1325/2001 (EYVL L 177, 30.6.2001, s. 57–59).

⁽²⁾ Asetuksen (EY) N:o 1325/2001 muuttamisesta merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta 1 päivän heinäkuuta 2001 ja 1 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana AKT/MMA-alkuperäkumulaatiota soveltaen tapahtuvan sokerin ja kaakaon sekoitusten tuonnin suojatoimenpiteiden osalta 18 päivänä heinäkuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 1476/2001 (EYVL L 195, 19.7.2001, s. 29–30).

Gibraltarin hallituksen 7.9.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-207/01)

(2001/C 303/42)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Gibraltarin hallitus on nostanut 7.9.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Alastair Sutton, Michael Llamas ja Walter Schuster asianajotoimistosta White & Case, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission Yhdistyneelle kuningaskunnalle osoittamassa kirjeessään 11.7.2001 tekemän päätöksen ryhtyä 88 artiklan 2 kohdan mukaiseen menettelyyn,
- määrää mahdollisista muista oikeuden toteutumiseksi tarvittavista toimista, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vuonna 1983 Gibraltarin hallitus otti käyttöön verojärjestelmän, jossa eräiltä yhtiöiltä tietyin ehdoin kannetaan alempaa tuloveroa (erityisyhtiölainsäädäntö).

Komissio on pitänyt kyseistä lainsäädäntöä uutena valtiontuke-
na, josta ei ole tehty ilmoitusta, ja päättänyt ryhtyä EY 88 artiklan 2 kohdan mukaiseen menettelyyn. Kantaja vaatii tämän päätöksen kumoamista.

Kantajan mukaan komissio on loukannut Gibraltarin puolustautumisoikeuksia, kun se ei ole perustellut riittävästi riidanalaista päätöstä ja kun se ei ole riittävästi kuullut Gibraltarin hallitusta, jota päätös suoraan ja erikseen koskee. Komissio on loukannut niin ikään Yhdistyneen kuningaskunnan puolustau-

tumisoikeuksia sikäli kuin ne ovat ehdottomia prosessinedellytyksiä.

Kantaja väittää lisäksi päätöksen olevan EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan vastainen ja komission loukanneen suhteellisuusperiaatetta sekä oikeusvarmuuden ja luottamuksen suojan periaatteita samoin kuin laiminlyöneen huolellisuusvelvollisuuttaan.

Kantajan mukaan kyseessä olevaa lainsäädäntöä ei voida pitää uutena valtiontuke-
na, josta ei ole tehty ilmoitusta. Erityisyhtiölainsäädäntö on ollut voimassa jo 18 vuotta. Lisäksi Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ilmoitti lainsäädännöstä vuonna 1998 verotoimenpiteiden ja valtiontukien välisen ongelmallisen suhteen parissa työskennelleen Primaloro-ryhmän yhteydessä. Komissiossa vireillä oleva menettely on seurausta ryhmän tekemistä päätelmistä. Kyseistä lainsäädäntöä olisi näin ollen sen sijaan pidettävä EY 88 artiklan 1 kohdan mukaisena voimassa olevana tukena.

Jos nyt ryhdytään ilmoittamatonta uutta tukea koskevaan menettelyyn, asetetaan kantajalle perusteeton taakka mahdollisine vakavine seurauksineen – etenkin, kun EY 88 artiklan 1 kohdan mukainen tutkinta olisi kantajalle vaikutuksiltaan vastaava toimenpide, jolla on vähemmän vakavat seuraukset. Lisäksi kantaja pitää päätöstä suhteettomana, kun otetaan huomioon järjestelmän käyttöönotosta kulunut aika.

Kantaja väittää edelleen, että EY-oikeuden valtiontukikäsitteen tulkinta on muuttunut erityisesti verotoimenpiteiden osalta järjestelmän käyttöönoton jälkeen. Siihen aikaan kyseessä olevan tyyppistä toimenpidettä ei kantajan mukaan yleisesti pidetty EY:n perustamissopimuksen valtiontukisäännöstöä koskevien määräysten soveltamisalaan kuuluvana. Siksi tuolin ei ollut aiheutta ilmoittaa esillä olevasta lainsäädännöstä. Jos sitä nyt pidettäisiin uutena tukena, loukattaisiin oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita kantajan osalta. Kantaja viittaa asetuksen N:o 659/1999 1 artiklan b alakohdan 5 alakohtaan, jonka mukaan tilanteessa, jossa laki muuttuu, ennen muutosta käyttöönotettuja toimenpiteitä pidetään voimassa olevana tukena.

Kantaja toteaa vielä, että komission päätöksentekoa edeltänyt tutkinta oli liian pitkä ja rikkoo siten komission huolellisuusvelvollisuutta vastaan sekä loukkaa hyvän hallintotavan periaatetta.